

นิทานสุภาษีตคำลอน

หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ระดับประถมศึกษา

๔
เรื่อง

นิทานสุภาษิตคำกลอน

หลวงจิรัสรคุรุกรรัม (จิรัส บุนนาค)

พัชระพันธ์

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการ ได้จัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านซึ่ง
“นิทานสุภาษิตค้าก้อน” สำหรับระดับประถมศึกษา ขึ้น
กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้
ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๐

A handwritten signature in black ink, appearing to read "นายรังสรรค์ เชาว์ศิริ".

(นายรังสรรค์ เชาว์ศิริ)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำของผู้ประพันธ์

เสนอบท พจนาน ไว้อ่านเป็น
เพื่อกำนัล ครุณเนื้อย ค่อยเพียรเรียน
ช่วยปรานเสียน อวิชา ให้ชาไป
เรื่องนิทาน สุภาษิต ติดจะเก่า
เอามาเล่า เลือกสรร ทันสมัย
เป็นกลอนแปด เจรจา ภาษาไทย
ถ้าตอนใด ผิดแบบ ไม่แบบ cavity
ขอปวงประชัญ โปรดอภัย ให้แก่ท่าน
ผู้เจคนา ช่วยลูกหลาน ห่านหึ้งหลาย
กลอนสุภาพ หายาก ไม่น่า羨慕
จึงวนนวย เพื่อเด็กไทย ได้เล่าเรียน
ใช้กีวี ภูมิยังอ่อน กลองคลาด
ไว้สามารถ แต่ก็กล้า มาลองเรียน
หากผิดพลัง ห่านมนุนี ช่วยติเตียน
จะพากเพียร แก้ไข ให้ชื่นชวน
ตัวผุมหรือ ข้อนาย จรัสการ
เป็นวงศ์วาน บุนนาค มาจากสวน
ณ บางช้าง เชื้อเพ่า เทส่าคุณนรา
เห็นว่าควร จึงได้คิด ประดิษฐ์กลอน
หวังให้เป็น ตัวรับ ประตับชาติ
หั้งมุ่งมาด ช่วยครู ผู้สั่งสอน
เด็กผู้ใหญ่ อ่านได้ ไม่ง่วงนอน
ถ้ามีคงอน สุภาษิต ควรคิดจำ

ล้วนเรื่องราว กล่าวปน คนกับสัตว์
สารพัด เจรจา คุณรำข่า
แมลงมาจาก อิสปะ กิรันด
มักมีธรรม ประจำแฝง ทุกแห่งไป
จะร้องเล่น แก้เหงา เล่ากีเเหมะ
ข้าเพลง เพราะ คงน่าชื่น สมสมัย
แบบสากล เชิญผูก ให้ถูกใจ
ใครร้องได้ คงพึงงาม ยามราตรี
หรือจะใช้ สอนตาม คำนอกรเด็ก
ในชั้นเล็ก อนุบาล ชาญชัยครี
อิงชั้นสูง ป.หกที่ เหมาะพอตี
สูงกว่านี้ คงง่ายไป ไม่บังควร
ขออุทิศ สิขสิทธิ์ ไม่คิดหวัง
ให้กระ Harrang ศึกษา พาผันผวน
โปรดแก้ไข เปลี่ยนแปลง แห่งสำนวน
ขอเชิญชวน ชาญเกว ช่วยซึ้เดิม
ตอนไหนyaw เกินไป ตัดให้เเหมะ
กลอนไม่ เพราะ แก้ไข ได้ส่องเสริม
หากพิเคราะห์ ไฟเราะดี ไว้ที่เดิม
ถ้าสั่นเพิ่ม ให้สนอง ตามต้องการ

คำนำ

หนังสือส่งเสริมการอ่านชื่อ “นิทานสุภาษิตคำกลอน” นี้ หลวงจารัสการครุกรรม (จรัส บุนนาค) เป็นผู้ประพันธ์ขึ้น และนางสาวเจียมจิตต์ บุญญาธุรกษ์ เป็นผู้ตรวจ หนังสือนี้ ประพันธ์เป็นกลอนแปด มีทั้งหมด ๑๕ เรื่อง เนื้อร้องนำมาจากนิทานสุภาษิตบ้าง นิทานอิสปบ้าง ให้คิดสอนใจ ถ้อยคำ ที่ใช้กันอยู่ ๆ กรมวิชาการจึงหวังว่าหนังสือนี้จะเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งแก่เด็กในระดับประถมศึกษา ทั้งในด้านเนื้อหาสาระและ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

กรมวิชาการ

สารบัญ

1. ลูกแกะกับหมาป่า	หน้า 1
2. ราชสีห์กับหนู	" 8
3. กากับสุนัขจิ้งจอก	" 14
4. ล่าสามตัว	" 16
5. กระต่ายท้าสเด่า	" 22
6. กบใจร้าย	" 28
7. นาครดินกับนาครเหี้ยก	" 32
8. เต่าเหาะได้	" 34
9. เนรผีนศิ่น	" 37
10. แบกพลังจันตาย	" 42
11. เนรตรองเกินไป	" 49
12. จีนสองเกลือ	" 54
13. สัตว์สองพลอ	" 65
14. หลงเมียผ่าแม่	" 71
15. เล่นแปร่ประชาต	" 79

ลูกแกะกับหมาป่า

มีลูกแกะ ตัวน้อย กระซื่องนิด
 มากินบิด ตัดกายา นำส่งสาร
 เทสือบแลเห็น น้ำไหล ในลำธาร
 กีเบิกบาน ปรีดีเปรม เกษมใจ
 ด้วยเห็นดเห็นอย เมื่อยล้า แสนสาหัส
 เพราะพราภพลัด จากเคหา ที่อาศัย
 รับเดินตรง มาอ้างท่า ชลาลัย
 แล้วถูบໄล พักตรา ตัวยวารี
 ไม่เย็นพอ จึงกระโอด สิงโตกเด็น
 แกลมว่ายเล่น แล้วท่อง นทีครี
 แสนสำราญ สุขเกษม เปรมปรีดี
 ณ สถาบัน น้ำวน ชลธาร

จะกล่าวฝ่าย ถึงนาย ผู้นั้นเป่า
หลายทิว ออดภักษา ขาดอาหาร
เที่ยวเดินต้อม มองมา ก็ช้านาน
เก็บวายปราณ เพาะความทิว ทิวท่องมา

ถึงน้ำใส ไหลเย็น เห็นลูกแกะ
จึงรีบware ด้วยมุ่งมาด ปราารอนา
จะนีกเนื้อ กัดกิน ดังจินตนา
เพราะมีใจ พาล่า มาแต่เดิม
พอยเข้าไกส์ ปราศรัย ด้วยคำแรง
ควรหรือเจ้า กำแหง แกสังขีกเหิน

น้ำยิ่งบุ่น เจ้ายิ่งวุ่น มาหมุนเติม
 ช่วยส่งเสริม กวนเล่น จนเป็นเตม
 ลูกแกะน้อย ตัวสั้น อุยังเงาก
 ให้ว่อประหลาด ตอบความ ยามขึ้นมา
 อนิจจา คุณอาษา พึงกรรม
 อันตัวผน อยู่ได้น้า ทำอย่างไร
 จะให้น้า บุ่นได้ สองตัวนัก
 ท่านศิริวัก โคลนเขื่นมา วารีใส
 จึงเปลี่ยนเป็น สีดำ อยู่ร่าไป
 แฉน้ำให้หมด มาทางนี้ ทุกวีวัน
 ตุนับป่า ໂกรรา จนหน้าแดง
 รับเปลี่ยนแปลง ซ้อยคำ ให้คุมสัน
 อายาพูดมาก ปากกล้า มือข้าคัน
 เตียราจะหัน นึกเนื้อ เดือนพօ
 เมื่อปีกลาย เจ้าทำไม ไปเที่ยวค่า
 โพนหานา สับปะรด กับสิงจือ
 เอาความเท็จ ใส่ข้า แฉมค่าหอ
 เจ้าโคนถอ เพราะเข้ารู้ หุ้ยมี
 ลูกแกะน้อย ตัวสั้น ให้หัวนิด
 กลัวชีวิต จะวอความ ตายเป็นผี
 ยกมือให้ว่อ ตอบพลาง ทางพาที
 กรุณา คิดให้ดี ซีคุณอา
 เมื่อปีกลาย ผมยังไม ได้กำเนิด
 เหตุที่เกิด ตั้งทัน นั้นกล่าวหา

คงเป็นไป "ไม่ได้" จริงไหมนา
 โปรดเมตตา อภัย ให้ผมเทอญ
 แม้ผมผิด ยกให้ "ไม่เอาโทษ"
 เป็นการโปรด ปล่อยข้า น่าสรรเสริญ
 ผมไม่ผิด อิ่งควรปล่อย ข้อยเหตือเกิน
 "ไม่ควรเมิน ผ่านบุญ อุดหนุนกรรม
 หมายปักษ์ คั่งแค้น แสนสาหัส
 หมันไส้จัด ลูกแกะกล้า ว่ากล้า
 มาสังสอน คนเช่นกู ให้รู้ธรรม
 จึงตอบคำ "ไปทันที ด้วยปรีชา
 อันดัวเจ้า เด็กเมื่อawan เท็นปานนี้
 มาอวดดี ตีฝีปาก มากหนักหนา
 ความผิดมึง ซึ่งที่ สิ้นชีวิ
 จะต้องม้าย มารณา คราวบัดดล
 แม่ด้วนเมือง มีได้ว่า ข้าปีก่อน
 แต่บิดร เองด่าข้า เมื่อหน้าฝน
 อันโภชนนี้ แสนร้าย ต้องวางชนม์
 แทนตัวตน พ่อเจ้า เนาในไฟร
 พอจบคำ หมายป้า คว้าลูกแกะ
 ลงนอนแทะ กินมังสา "ไม่ปราศร้าย
 กระดูกอ่อน รสกลล้อมกลม สมฤทธิ์
 ก็หมดไป ในปากหมาย ป้าจอมเหลล

สุภาษิต เรื่องนี้ มีอยู่ว่า
 คนกำลัง วังชา มหาศala
 จะพูดไว้ เป็นนั้น ตั้งบันดาล
 เหตุสماโน ผลสนอง ตามท้องใจ
 เป็นผู้น้อย อ่อนแอด ย่อมแพ้เจ้า
 ขึ้นโถะเสียง ป่วยการเปล่า อย่างสัย
 ยิ่งคนพาล สันดานข้าว ตัวจัญไว
 มิใช่ใจ พึงถ้อย ผู้น้อยเสีย
 บุคคลใด ไว้อ่านใจ ว่าสนใจ
 จะเจรจา กล่าวคำ ร่าเรนย
 คงอับผล จนพังตรา ไม่กล้าเงย

คนอื่นเนย เมยลีมฟัง ล้มพังครืน
หากชายใด "ได้ทรัพย์ คุณการ
บริหาร มากมาย หลายพันหมื่น
ทุกเหตุผล นำชม ดูกลมกลืน
ทุกวันคืน คนอื่นเชื่อ "ไม่เป็นธรรม
ครุณน้อย พึงเพียร เรียนสามารถ
ให้เปรื่องปราษญ์ วิทยา พากมสัน
เรื่องวิชา พาตัวยัง องอาจครั้น
ขึ้นสู่ขั้น ขั้นมหา บันพิดอย

ราชสีห์กับหนู

จะกล่าวถึง ราชสีห์ ผู้มีเกียรติ
 ลงนอนเหยียด ชายป่า พนาสั้นที่
 หลับสนิท ในเวลา ครากกลางวัน
 สิมพงศ์พันธุ์ เขตคุหา พาราเติม
 มีหนูน้อย ตัวหนึ่ง ซึ่งสบัด
 อญ្តีกลั่นชิด จิตคึก นึกอีกเหตุ
 ตะโภนเรียก เพื่อนหา มาเพิ่มเติม
 ทวีเสริม มากมาย หลายสิบตัว
 วิ่งกระโจน โผลเด่น ไม่เป็นสำา
 จับระบ่า ร้าโคน อญ្តีบันหัว
 ราชสีห์ นอนเพลีย แสนเงียบวัว
 เล่นกันนัว อญ្តีเห็นอภัย นายสิงโถ^๑
 พระยาสัตกร์ พลิกฟื้น ตื่นจากหลับ
 ผัวจับ มุติกะ หยิ่งยะโถ^๒
 หมายจะฟ้าด ให้แต่เพียง หัวเสียงโน
 พวกรูป แผ่นหนึ่น วิ่งจี้ไป
 เจ้าหนูน้อย เจ้าของบ้าน พาลจะช้ำ
 มัวรอรา เชทรง อวย่างสองตัว
 ไม่เด็ขาด ตัดสิน ณ ทันใด
 กิแพ้กัย ตัวเอง แบบเพรงกาล
 ราชสีห์ จับได้ ไม่เข่นฆ่า
 เอาบำหากา เหยียบไว้ ตัวยใจหาญ

แล้วสอบสวน ทวนคำ โดยข้านาญ
 ว่ากงการ อะไร ไม่ประวัติ
 เจียมกาญา บ้าบิ่น หมื่นจอมสัตว์
 ถึงเหยียบทัคที่ หัวข้า เหมือนบ้าหลัง
 ช่างไม่เกรง ศักดิ์ คุณแหง
 อาย่าปิดบัง โทษเจ้า มีเท่าไร
 หนูตัวน้อย ภรานกัม ประนามหัคที่
 ผจงจัด ถือยกคำ ตามนิสัย
 ซักแม่น้ำ หังห้า พรรรณนำไป
 แล้วกราบไหว้ ขออภัย ในโทษตน
 ว่าข้าแต่ ราชาก พระยาสัตว์

ไทยข้าชัด ควรแขวนด้าย ปลายต้นสน
 ห้าไม่โปรด ก็คงด้าย วายชีพชนน์
 ที่มีคุณ หมิ่นเกียรติ พระภูมี
 ขอเดชะ จงปราณี ไว้ชีวิต
 แก่คนผิด หล่อองค์ พระทรงครี
 ให้ทำการ แก้ด้วย ชั่วกляยดี
 ลองอีกที ห้าไม่หาย ยอมวายวัง
 หากร้าเจ้า มาถึง ซึ่งโอกาส
 ที่สามารถ แทนคุณได้ ให้หายหนาง
 จะฉลอง กดัญญู ทุกสูทาง
 รำพันพลาง กราบเท้า เจ้าพนา
 ราชธีที่ หัวเราะลั่น สนั่นพฤกษ์
 แล้วตรีตริก เท็นจริง ทุกสิ่งสาร
 จึงตอบท้ออย หมุนน้อย ด้วยโอลภา
 เองวาชา ดีเหลือ ข้าเบื้องฟัง
 ขนาดเจ้า หรือจะแคน มาแทนคุณ
 เหอะอาบุญ เจ้าเหมือนลูก จะปลูกฝัง
 ปล่อยให้ไป คราวหน้า อ่ามารัง-
 ความข้าดัง เมื่อตะกี ถึงที่นอน
 ขอขอบจิต ที่เข้าคิด จะตอบแทน
 ใจดีแสน นะเจ้าหนู เยี่ยงครูสอน
 ให้เจ้าง เป็นสุน สถาพร
 พอพุดพลาง wangกร ให้สีลา

เจ้าหนูน้อย คือ ดังได้แก้ว
 กระโดยดัดแมลว เร็วจริง วิ่งกล้า
 ลงสู่รุ ริมทาง ห่วงพนา
 จนลับตา ราชสีห์ ผู้มีคุณ
 ครั้นล่วงกาล นานมา สักห้าเดือน
 หนูพาเพื่อน วิ่งໄล กันได้ยุน
 เรือนชava ไร่ ใกล้ท้องนา ผู้การุณ
 แล้ววิ่งกลุน ออกแนวป่า พนาคร
 จะกล่าวฝ่าย ราชสีห์ ผู้มีศักดิ์
 ติดแรัวดัก แห่งนายพราน ชานสิงหาร
 ร้องเรียกเพื่อน ให้มาช่วย พันมวยมรรณ
 ด้วยสุนทร หวานว่า นำปราบ

ป่วงสัตว์ให้ญี่ ในพนา 'ไม่ก้าช่วย
 เกรงมocomวย วอควาย ตายเป็นผี
 บ้างหลบหน้า ลิมความหลัง เมื่อยังดี
 ส้วนกาสี เพื่อนกิน สิ้นทั้งมวล
 เจ้าหนูน้อย ผ่านมา แลประสน
 นอนน้อมนับ นุ่มนิ่ม พลางยิ่มสรวล
 เอียวชา ปราศรัย ให้พօควร
 แล้วรีบค่วน กัดเชือก 'ไม่เลือกแคน
 เพียงครู่หนึ่ง กึงพัก กับดักหด
 ซิงโคมุด ผลุดออกมา อ้ากางแขน
 เข้ากอดกาย นายหนู เจิกคูแคลน
 บิดแน่น รู้สึกบุญ พระคุณเชื้อ^๑
 ส่งสำเนียง ก้มปนาท ดาวดีป่า
 กล่าววชา โดยระรัง ใช้พังเพลอ
 คุณหนูน้อย นี้ประเสริฐ เป็นเดิคเกลอ
 เทียบเสมอ มารดา ผู้อารี
 'ได้ช่วยชุบ อุปััมภ์ ข้ายามยาก
 จึงพันปาก มัจจุราช พลาดเมืองผี
 อันเพื่อนอื่น มากมาย ในพงพี
 ช่วยชีวี เรายังไม่ 'ได้สักด้า
 ขอตั้งสัตย์ ปฏิญาณ สาบานว่า
 ไครมากล้า หมินเกลอ เพลอเหยียบหัว
 ต้องลองดี กับข้า ก่อนอย่างล้า
 ล้าข้ามรั้ว ศพเราได้ จึงไคลคลา

ทึ่งเป็นหนู ตัวน้อย กระซื่องนิด
 แต่น้ำจิต สูงศักดิ์ มากหนักหนา
 มันในหลัก กต เวทิตา
 ยอดธรรมชาติ ยอดมนุษย์ พุทธองค์
 สุภาษิต ในเรื่องนี้ อัญเชิญว่า
 เราเกิดมา อย่าเพลิน เกินจนหลง
 หล้าโครงซช มีควรซ้ำ ย่าเหยียบลง
 ปืนทะนง คงวันหนึ่ง จะถึงตัว

ราชสีห์ ภายใต้ใหญ่ ใจจะคิด
 ว่าชีวิต จะรอตายนายขาดหัว
 โดยอาศัย หนูน้อย ค่อยเนียนนำ
 มาักข้าว แร้วขาด พินาศไป
 ใจทำบุญ บุญย่อมครอง สนองตอบ
 ควรรอบคอบ เสือกรรม ทำนิสัย
 ให้ห่างชั่ว กสัตตี ศรีอ่าไฟ
 จะวิไช แลเงิค ประเสริฐเยย

กา กับ สุนัข จิ้ง จอก

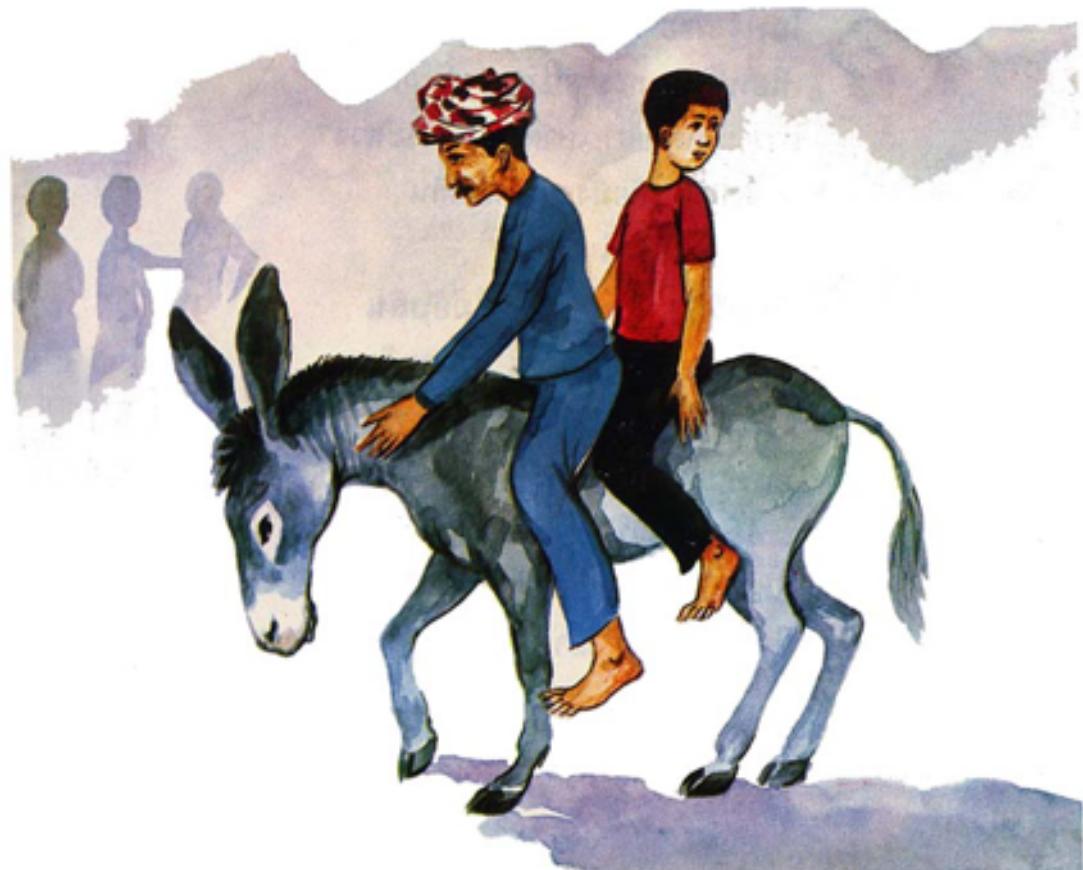
แต่ปางหลัง ยังมี อีกหนึ่ง
 บินตะบึง จากเคหา ที่อาคัย
 สูร์ส้าน ผ่านคำบล หนองทางไกกล
 เห็นอีกไว้มี ขอบฟ้า พนาคร
 เท็นก้อนเนื้อ หลงว่าง อญ্যอกกลางป่า
 จิงคลา แบบคนรู้ มีครูสอน
 ให้บินเรื่อยไป ได้ง่าย ไม่อาหาร
 แล้วบินย้อน ขึ้นแกะบน คบดันไทร
 จะกล่าวถึง สัตว์สี่ขา หมาจิ้งจอก
 เดินจากตรอก ริมลำ แม่น้ำไหล
 เที่ยวเพ่นพ่าน หาอาหาร เป็นการໄว
 ด้วยห้องไส้ อดภักษา มาเข้านาน
 เหลือบแลเห็น กานั่ง ยังกิงพฤกษ
 จิงคริศริก นึกสุนทร อันอ่อนหวาน
 แล้วเริ่มถ้อย มนธุรส พจนาน
 หวังสман ผลสนอง สิ่งต้องใจ
 โอลคุณกา งามเหลือ ไม่เบื่อเนตร
 ดังเทเวศ จุติมา อญ្យาคัย

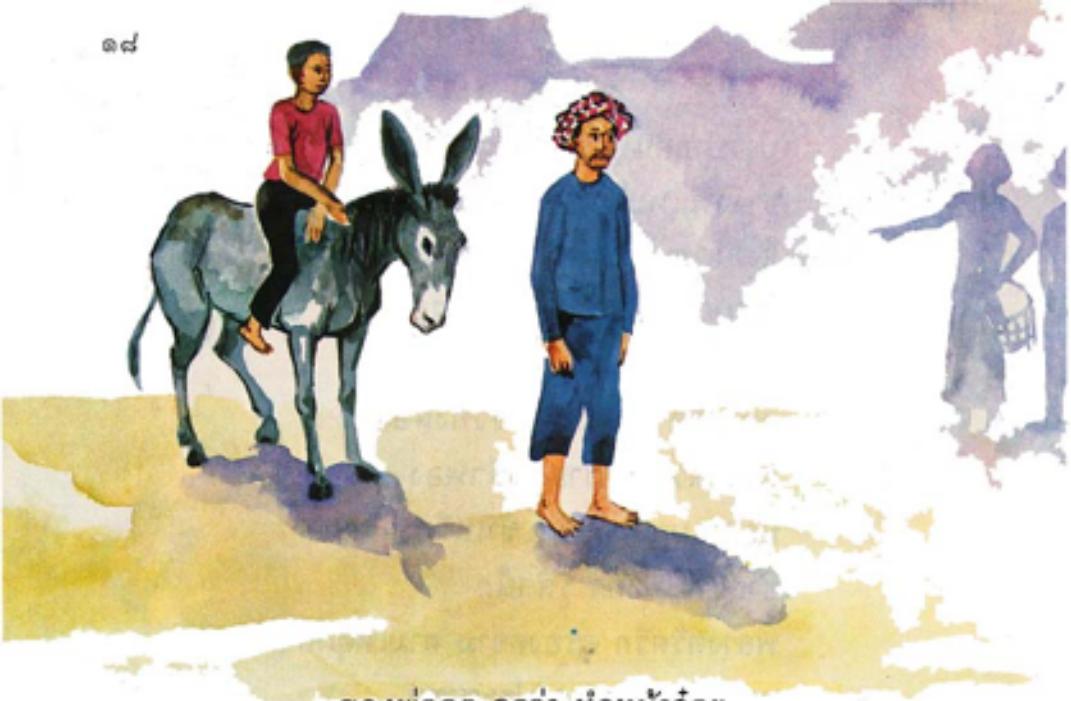
สวายรำเทพ ติงคำบล แห่งตันไท
 ขนำ้อไฟ คำงสับ มันจันดา
 สำสำเนียง เสียงไฟเราะ เสนะโสต
 ก้องวีโรจน์ ศิรัน กับปักษา
 ไครได้ยิน ก็คงปลื้ม ลิมกายา
 'ไม่เสียที ที่เกิดมา หมายหรือคน
 อีก้าฟัง คลังเคลิ้ม เหินดวงจิต
 สัมคัญผิด ว่าตัวงาม ตามเหตุผล
 จึงอ้าปาก อาดเสียง สำเนียงตน
 ด้วยหลงกล โคนถูกยก เสียพองแรง
 โอชรูเมยอ เกโลเสียท่า หมายจึงจาก
 เนื้อหล่อนอก จากปากกา อันก้าแข็ง
 เพราะเหตุเขลา เบากวาม 'ไม่ระวัง
 ผลจึงหวัง เสียมังสา อันน่ากิน
 สุภาษิต เรื่องนี้ มีอยู่ว่า
 เรื่องบัญญา รายทรัพย์ 'ไม่อันสิน
 คนชอบยอ มีทุกแคว้น ในแคนดิน
 จะใช้ลิ้น อ่อนหวาน หว่านพิชพันธุ
 ไครเสียท่า บ้าสอนพลอ ยอดประจบ
 ใบบัดซน อ่ายาก คุณน่าขัน
 เนื้อในปาก ลากออก มาทันควัน
 เพราะโนหันธ์ เมาสรรเสริญ จนเกินเลย

ลาสามตัว

แต่ครั้งกาง นานมา กระทาชา
 กับลูกนาย หนึ่งนั้น มีผันผวน
 เร่งนำลา สู่สถาน ย่านอันควร
 โดยหวังด่วน คิดจะขาย ได้ราคา
 ทั้งพ่อลูก เกาะนั่ง หลังลาเดียว
 ชีลคลเลี้ยว มุ่งมาด ปรารถนา
 ใจรัก ดันดัน บนสุขา
 ชาวประชา แลคะลึง พรึงเพริคไป

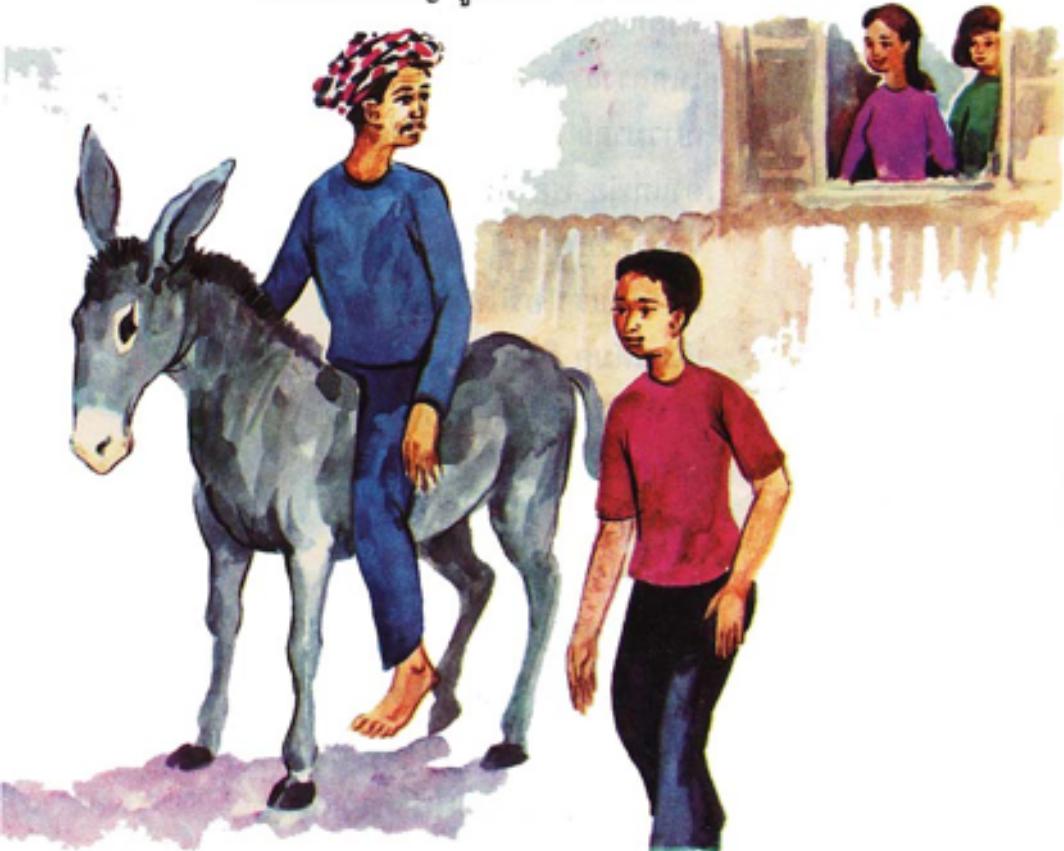

บ้างปากคำ สรรค์ว่า น่าทั่วเราะ
 ช่างงามเหมาะ ชวนชม สมสมัย
 จึงคลาด ล้าวีวัน คงบรรลัย
 จะขายได้ ก็แต่หนัง "ไว้นั่งรอง
 คนอะไร ใจร้าย "ได้มาเกิด
 คุอาเมิค เห็นแก่ตัว ชัวทั้งสอง
 พ่อก็เจว ลูกก็ร้าย ใจลำพอง
 มือยากมอง นาคตา ข้าเหลือทน
 ชายชรา พึงคำ รู้สำนึก
 พลงตริศริก ตรองความ ตามเหคุณล
 เรากงผิด ขวางตา ประชาชน
 แทนทุกคน จึงได้ว่า น่ารำคาญ
 พอคิดได้ ลงจากสา บิดาลูก
 เชือกไม่ผูก ปล่อยตาม ความสูงสาร
 ตาตัวเบา พันทุกนี้ สุขสำราญ
 เดินหน้าบาน หูกาง บนทางจร
 เพียงครู่เดียว ผ่านพ่อค้า นายพาณิชย์
 ต่างสะกิด กันให้ดู อัญสลอง
 เหวยพวงเรา มองจะเงว ให้แน่นอน
 ตาสองกร กลับเสียที ล้าสีตีน
 มันเดินหน้า ดังพระยา ราชสัตตว์
 ผ่องจัจ โอ้อ่า ทำมีศิลป์
 อ้าวตัวแก่ ตามหลัง คำดังนิล
 คุช่างสิ้น หัวคิด จิตไม่ดี

สองพ่อสูก ถูกว่า ทำหน้าจ้อย
 หนุ่มแอบค่อย ขึ้นหลังพลัน ขมั่นบ่ม
 ตามแก่พ่อ เดินตามทาง พลางจรดี
 รับเรวรี เร่งให้ทัน ตะวันงาย
 ไปได้ลัก พักหนึ่ง ถึงตีแยก
 ไทยจีนแยก แยกหน้า มาหลากหลาย
 บ้างหยุดมอง ร้องว่า ค่าสูกชัย
 เอี้ยอ้ายความ ไม่รู้บุญ คุณบิดร
 เอ็งเป็นหนุ่ม ไอนั้ง บนหลังสัตว์
 อาจารย์วัด ใจหวาน ก้าสั่งสอน
 ทิ้งพ่อเดิน ด้วยบทา ไม้อารณ์
 แคดกีร้อน ดินกีอุ่น ฝุ่นกีเต็ม
 เร็วลงมา อายาช้า เจ้าหน้าໄ่
 เลี้ยงไม่โถ เลยอ้ายหมา สูกปลาเข้ม

ເອາແບນສູກ ກຽພາ ອ້າຍປລາເຄີມ
ຄ່ອຍແລະເລີ່ມ ວັດຮອຍເທົ່າ ເກົ່າຫວີ່ອຍັງ
ຕາແກ່ຝຶ່ງ ຄົ່ງແກ້ນ ແສນສາຫັສ
ມຸ່ງກຳຈັດ ຄຳນິນທາ ແມ່ນອນນ້ຳຫສັງ
ຈຶ່ງຕຶ່ງສູກ ສົງຈາກລາ ເພຣະນ່າຫັງ
ຍືນຄໍາສັ້ງ ມຸ່ນຸ່ມສົງມາ ກົມໜ້າເດີນ
ຕາພ່ອນ້ຳ ແກນໄປ ໄດ້ສັກຄູ່
ຜ່ານໂຈມຕຽງ ລູກຊາຍເຮວ ຂັກເກົ່າເປີນ
ໜ້າກີ່ແດງ ດັ່ງມະເດືອ ເບື່ອເໜີ້ອເກີນ
ສາວສຽງເສົ່ງຢູ່ ຮູບປັກລ່ອ ລະອອ້າຍ

บังกระซิบ กันให้ชม ใจมพะເອກ
 ดังເຫັນເສັກ ວຽງທີ່ ອົງຄົກຖາສາຍ
 ສ້າໄດ້ເປັນ ຂອງນ້ອງ ຈະຄຣອງກາຍ
 ຜິວວາຍ ກີ່ມີຄລາຍ ຄວາມຮັກເຂອ
 ແຕ່ໜ້ນໃສ້ ຂ້າຍແກ່ ແສ່ມາເກີດ
 ນັ່ງໜ້າເຂົົດ ບນຫລັງລາ ທ່າເພຍອ
 ເໝືອນກີ້ງກ່າ ໄດ້ກອງ ປອງລະເມອ
 ທ່າມື່ນເຈື່ອ ອວຄສັກດາ ນ່າງວຳຄາງ
 ໂອຽບປອງ ຂອງນ້ອງ ຕ້ອງເຕະແຕະ
 ດັ່ງສູກແພະ ທີ່ທ່າ ນ່າງສັງສາງ
 ໃນກາລັງແດດ ຕັ້ນຕັ້ນ ຂ່າງການການ
 ເຢາວມາສົງ ເມື່ອງໜ້າຍ ຄອຍດູແລ
 ຄາແກ່ພ່ອ ພອໄດ້ພຶ່ງ ນັ່ງສຳນິກ
 ຈຶ່ງຕວັດຕົກ ຄິດໄດ້ ອາຍອດສູງ
 ເຮາຫນອເວາ ອົມໂທ' ໄປຈິງຖູ
 ເດີນແຕ່ມຸງ ພິດຫຼັກ ເສີຍສັກດາ
 ຈະທ່າກາර ສິ່ງໃດ ມໍາຍດັ່ງຄິດ
 ໄທັງກົງຈົດ ຖຸກຄົນໄດ້ ໄໃນໜາ
 ຖຸກໃຈກ. ຂ.ເກສີຍດ ເສັນຍົດດາ
 ແສນຈະປ້າ ທີ່ໜ້ວງໜ້າມ ຄວາມຕິເຕීຍນ
 ຕ່ອນ້ຳໄປ ເຮາຈະໄມ່ ເອາໄຈຄົນ
 ເລີກຫລບພັນ ຄໍານິນທາ ນ່າງເວີຍນເຕີຍ
 ສ້າສາມາຮັກ ຫ້າມຕະວັນ ຫ້າມຄວັນເຕີຍນ
 ຢຶ່ງຄ່ອຍເພີຍຮ ຫ້າມຕິຈິນ ປົງນິນທາ

คำกล่าวได้ ไยฟัง ให้คสั่งจิต
ถ้าเราคิด ว่าดีตาม ความประณญา
ทำให้เหมาะ เจาะสถาน กាលเวลา
โครงจะดำเนิน เรารอย่าฟัง ช่างหัวมัน
อันคนรัก มักมี เท่ากินหนัง
แต่คนซัง โดยกว่าเสื่อ เหลือมหันต์
เราทำดี ริษยา อิจนาภัน
ทุกคืนวัน ค่างหวังย่าง ตัวแหน่งเขย

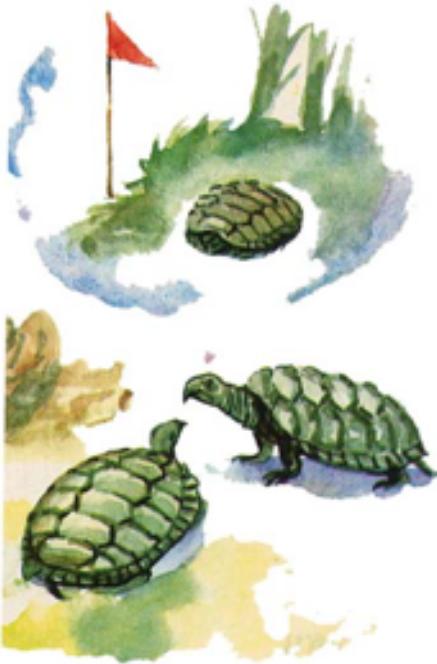

กระต่ายท่าสเด่า

ขอกลับกล่าว ราเวื่อง กระต่ายป่า
อหังการ์ ออยู่ที่ชัย ปลายคงสน
ฝีเท้าเร็ว ครรไม่กล้า ท้าประจัญ
วิ่งเวียนวน ด้วยคบหนอง สำพองใจ
แลเห็นเด่า กลับมา จากหาภิน
หวังควิล เจรจา เชิงปราศรัย
แต่สือยคำ ไม่สาวาท นาดฤทธิ์
เหตุด้วยไร่ การศึกษา จารยาธรรม
เอื้อนออกโอชู โอ้อาเด่า ของเราเอี่ย
ช่างงุ่มง่ำ ตามเคย น่าเยี้ยหยาม
หากเกิดภัย พวากศัตฐ์ มาวู้วาม
ครัวสองคราม อาคงมัวย ด้วยไฟรี

แม้แต่เพียง จะเดินข้าม สนามเพลลา
 คงย่างเหยาะ มีทันพัน กระสุนวิถี
 นายเต่าฟัง คั่งแคน แสนทวี
 ตั้งอัคคี จี้จุด สะคุดใจ
 จึงตอบความ ยามกราด พิฆราศสุด
 ท่านจงหยุด เลิกพร่อง สนองไว
 อันโ่องเปล่า ไรวารี ตั้งไกล
 ขึ้นพูดไป ใช้ประโยชน์ โฆษณา
 ขอเชิญท่าน เครื่อมพนัน วิ่งขันแข่ง
 อาศัสดำรง อำนาจ ตั้งปารอกนา
 ในวันพรุ่ง รุ่งอรุณ นาพิกา
 ที่ชายป่า แนวหอย้า พนาคร
 ผู้ใดแพ้ จำจะ สละเกียรติ
 ยอมยกเหี้ยด ไม่ประวิง นิ่งทอดถอน
 ต้องเป็นทาส จบจน ชนม์มัวมรณ์
 ประนามกร อ่อนชุลี ผู้มีชัย
 กระต่ายฟัง นั่งอิม ริมแก้มแตก
 รู้สึกแปลก หูนัก ซักสองสัย
 นีพูดจริง หรือว่าเล่น ด้วยเห็นใจ
 ไครเป็นไคร ก็ย่อมรู้ อู้ด้วยกัน
 ไอ้อาเต่า หัวส้าน พาลแต่กราด
 เลยเจาโนด บ้าท้า อาย่างน่าขัน
 ก็เรานี้ ต้องชนะ เดิมพนัน
 เป็นทาสฉัน เสียวนนี้ เกิดพืชาย

ยอมให้ท่าน กะเวลา อานาเขต
 ความจงเจตนา ที่อ้าหมาย
 แห่งที่ไหน ไม่ว่า เชิญท้าทาย
 ความสบายน อารมณ์ เห็นสมควร
 จะวิ่งเข้า เที่ยงสาย หรือป่ายเย็น
 หรือรอเห็น ดวงจันทร์ พลั้นจากสวน
 หรือจะเอา ยามเดือนแรม ไม่แจ่มนวล
 และรังพูดกวน โถส น่าໂกรรา
 นายเด่าฟัง ยังสติ คำริคิด
 ไม่เบียงบิด ตอบความ ตามภาษา
 ขอเชิญท่าน เวลาห้า นาพิกา
 ที่ชายป่า คงกลัว รายผลเต็ม
 จากกอกส้าย ไปจดตีน บินเข้าโน้น
 วิงจันโคน ชุมพฤกษา นามว่าเข้ม^๑
 ไกลับอัน้ำ สำราوا วารีเต็ม
 ที่แบกเช้ม มาษ่าควาย เมื่อปลายเดือน
 กระดายฟัง นึกกระหนึ่ม ได้ชิมหมู
 เพาะตนรู้ ฝีเท้าได คราวไม่เหมือน
 จึงรับคำ ทันที มีมีเชื่อน
 แล้วสูเร่อน รับประทาน อាសการเย็น
 นึกตั้งใจ ไว้ว่า ไม่ประมาท
 จนผิดพลาด ดังนิทาน โบราณเห็น
 เพาะนอนหลับ ริมต้า จึงล่าเคี้ยว
 เลยต้องเป็น ผู้แพ้ แก่เด่าไป

เสร็จท้าทาย นายเต่า รับเข้าบ้าน
 รับประทาน โภชนา แล้วปราศรัย
 บอกเคล็ดลับ แจ้งความ ให้ทราบวัย
 อรหัย ทราบระเบิด ก็ยินดี
 ถึงเวลา ส่องนา พิกาปุก
 ผัวเมียสุก เว็บสัน ขมันนมี
 ภารยาเต่า รับไป ในราตรี
 ริมวารี ใกล้สำนัก แห่งหลักชัย
 แล้วขอบซุ่ม ตามคำสั่ง ภักดิ
 รอเวลา พิการะจ่าง สว่างใส
 สามีเต่า รับครอง สุ่คงไฟร
 นอนอยู่ใช้ร ณแนวกล้วย ด้วยปรีดา
 จวนพ้าสาง กระต่ายพื้น ดื่นจากหลับ
 ออกจากทับ มุ่งมาด ประราชนา
 หมายเอาเต่า มาช่วงใช้ ไดนาท
 เป็นทาษา ตลอดชีพ ชนมน
 ถึงกอกกลั้วย แลเห็นเต่า เนาอยู่ก่อน
 เลยสุนทร เริ่มน้ำ ด้วยคำหวาน
 ขอโทษเต่า ต้องมานอน อยู่ก่อนนาน
 ด้วยคืนหวาน นอนดึกไป ไม่ระวัง
 นายเต่าอิน พลั้นตอบ ว่าขอบจิต
 ที่ไม่คิด รีรอ หักกลับหลัง
 ชาไปหน่อย มิเป็นไร ใช่น่าซัง
 โปรดจงดัง ใจวิ่ง อย่านิ่งนาน

ขึ้นรือข้า แอดดกส้า ข้าล่าบาก
 จะเห็นอย่าง หนักแรง แห่งสังหาร
 ทั้งสองสัตว์ ยืนท่า หน้ากระดาน
 ต่างตั้งมาน หมายชนา คู่ประจัญ
 ทั้งสองรอ ทุกชั่วเวลา และนาที
 สกุณี ไก่ฟ้า พระยาขัน
 สุดเสียงไก่ ต่างซิง วิ่งพร้อมกัน
 มุ่งหมายผัน สูหลักชัย ในปัจจล
 พอกระต่าย ไปลับ เต่ากลับหลัง
 ลงแอบนั่ง ริมทาง หว่างต้นสน
 แล้วนีกยิ้ม อิ่มใจ ในการกล
 ภารยาคน อยู่ทางโน้น แนวต้นไทร
 ฝ่ายนางเต่า คงยกกระต่าย ใจแซ่บชื่น
 ถูกขึ้นยืน มองพนา พฤกษาไสว
 เห็นกระต่าย วิ่งมา บรรดาไก่กล
 พอเข้าไกส์ ร้องว่า แฟห้าแล้ว
 แบ่งอิกหน หนึ่งใหม่เต่า หรือเจ้าเห็นอย
 สายไม่เมื่อย เชิญเหย่า มาเข้าແຂວ
 หรือจะยอม เป็นขี้ข้า เจ้าหน้าแมว
 กระโโคดแมลัว เข้ามาซึ่ อย่าริรอ
 กระต่ายໄง ได้พัง ไม่สังเกต
 ว่าเต่าเพศ หงิ้งหรือชัย ใช้ใหม่หนอ
 ยินสำเนียง เดือดแค้น จนแน่นคอ
 ครั้นแล้วก็ ออกวิงใหม่ ในทันที

รึ่งตันทาง เห็นนายเด่า เฟ้าอยู่ก่อน
นึกสะท้อน ทรงเหงา เครัวเป็นฝี
ถูกเด่าท้า จึงรืบวิง เป็นสิงค์
พอดึงที่ นางเด่าว่า ข้าเหลือเกิน
แต่วนไป เวียนมา กว่าร้อยเที่ยว
รู้สึกเที่ยว ใจกลาง ทางสรรษริฐ
ฝ่าเท้าเด่า เข้าช่างดี มีควรเมิน
แต่เพียงเดิน จุ่มจ่ำ ตามไม่ทัน
ในที่สุด ยอมกายา เป็นข้าเด่า
 เพราะไม่เง่า บ่นบ้า อายางน่าขัน
 อาคนดาด ไม่เฉลียว เกลียวพนัน
 ทุกคืนวัน เป็นทาสา ข้าเด่าเอย

กบใจร้าย

เจ้าหนูน้อย เดินมาพบ กบตัวหนึ่ง
กบรำพึง ด้วยปัญญา อันก้าหาญ
จะลงหุบ ให้มลาย ซึพวยปราณ
เพื่อรับประทาน มังสา อันน่ากิน
จึงกล่าวถ้อย พจนาน หวานสดับ
เชญไปทับ ให้ชารา ໄอ่อ่าศิลป์
ภาพในน้ำ ถ้าส่งฯ กว่าบันดิน
แม้องค์อินทร์ ยังนิยม ชมว่างาม
มีคุหา เสือกมัจฉา พระยานาค
เลือกด้ายหลาก เลี้ยสวารค์ บนชั้นสาม
อัปสรน้ำ วนว่าย ไกส่องค์ราม
พยาภาน ขัดตะะ พระนารายณ์

ถึงยามแก่ ท่านจะไม่ ไว้ความรู้
 ต้องอดสูญ ลูกหลาน พานหนีหาย
 เพราะขัดข้อง ไม่กล้า อธินาย
 เกิดเป็นชาย ต้องไว้ชื่อ ให้ลือชา
 อิ่งเห็นมาก อิ่งรู้มาก ปากศักดิ์สิทธิ์
 คนกลัวทุกธิ เกรงวิทย์ ทุกทิค
 ควรเที่ยวชน ให้ทุกแคว้น แคนธารา
 มีนัยน์ตา ไว้เพื่อฉู หูเพื่อฟัง
 จะงอมือ ดื่นอยู่ รูทำไม่
 เชญท่านไป เยี่ยมน้าน หารหอยสังข์
 ชมจตุม ปลาอานนต์ บนบรรลังก์
 นารายณ์นั่ง หลังพระยา นาคบากด
 อึกสิ่งหนึ่ง มากมาย หลายสิบโภภิ
 งามช่วงโชค เลอดา กว่าเล่าขาน
 สิบปากว่า มิเท่าตา เท่นช้านาญ
 ควรถึงกาล จะเริงรื่น ชื่นหัวใจ
 หมูน้อยฟัง คลังเคลิ้ม เหิมดวงจิต
 พลงนีกคิด คล้อยเห็นงาม ตามนิสัย
 จึงเอ้อนโโซธ์ เอี่ยตอบ ขอบห้อย
 แต่ข้าไว้ ในวิชา ว่ายาวี
 "ไม่สันгад ถันดเจน เช่นเดวทัน
 เกรงจะบรร ลัยลับ ตับเป็นผี
 กบได้ยิน ตอบพลัน ไปทันที
 ตัวข้านี้ จะซวยกู ชูชีพเกลอ

จะเอาเชือก ผูกกระสัน พันให้แน่น
 เท้ากับแขน โดยระวัง ไม่หลังเพลオ
 แม้ยามยาก จะไม่จาก มิตร เช่นเดอ
 หนูร้องเออ เอาซึพี อินดีไป
 กบจึงเออ เชือกพัน กระชั้นชิด
 ผูกหนูติด หลงกลงมา ทรมานนิสัย
 กบมีจิต พาล่า มาแค่ไร
 แล้วเร่งให้ สูท่า คงคายืน
 พอย้ายถึง หัวน้ำ สำหรับเล็ก
 หนูรู้สึก จึงออกปาก ยามยากเข็ญ
 ข้าหายใจ ค่อนสำคัก ชักล้าเค็ญ
 โปรดจงเว้น ชมวารี ที่แคนไกล

กบได้อิน กลับยิ่งมุ ตะลุเดือด
 เพราะหนังเลือด เนื้อหนูแท้ แต่ไหนไหน
 จึงดึงหนู ลงน้ำ ออยร่าไป
 ฝ่ายหนูไซร์ ดึงขึ้นมา เห็นอวารี
 ดึงขึ้นลง กันไปมา ห้าหกเที่ยว
 พระยาเหยียวย บินคลา กดังราศี
 ยลสองตัวร์ ผลัดจำแนน คนละที
 จึงเรววี โนบลง ในคงคาน
 เนี้ยวได้หนู อีกสน สมทบด้วย
 เพราะเชือกช่วย นำเนื้อสัตว์ เด้มหัตถ
 เนื้อหนูกับ ส่วนเอมโฉ โภชนา
 เจ้าปักษากา สมถวิล แสนยินดี

เสรีจัจการ กับอาหาร ปานของทิพย์
จึงบินลิบ เร็วไป ไฟ彷ฤกซี
ทั้งหนูกบ แคล้วดิน สิ้นชีวี
 เพราะไทยที่ หนูไม่เข้า เนาบัญญา
ฝ่ายเจ้ากบ ใจร้าย กัววยอด
ด้วยคิดยอด ชีพหนูรัง หัวมังสา
ให้ทุกษ์ท่าน ทุกนั้น พลันกลับมา
เด็คชีว ตนเอง เยิ่งเพรงกาล
สมเน้าหน้า สัตว์ใจร้าย ควรวายชีพ
เราควรรืบ กอบบัญญา มหาศาล
อย่าเยิ่งกบ จิตพาสตา มาช้านาน
จะวายปราน เพราบากกรรม ทำไว้เรย

นาครดินกับนาครเหล็ก

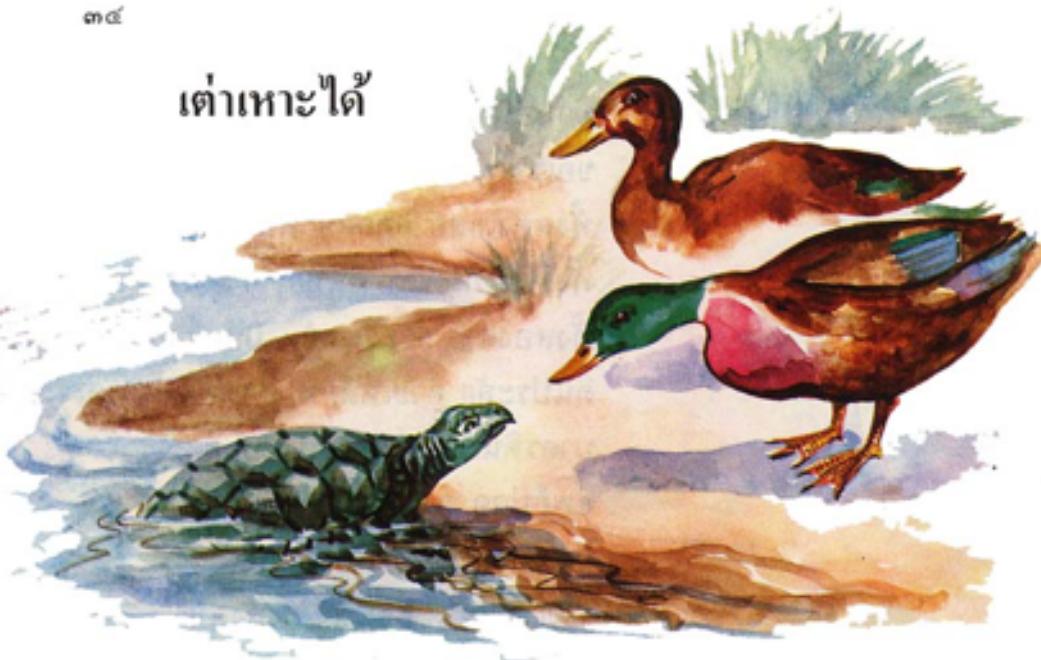
มีนาครดิน หนึ่งใบ จิตໄสู่สูง
 ความอวยากุ้ง จิ้มกายา น่าสงสาร
 คบนาครเหล็ก เป็นมิตรมา ไม่ช้านาน
 สองสมาน สามัคคี สุคปรีดา
 ณ วันวาร กาลหนึ่ง จึงนาครเหล็ก
 ชวนเพื่อนเล็ก ตัวยมุ่งมาด ประรชนา
 จะท่องเที่ยว ทุกแคว้น แคนพารา
 เพื่อเปิดตา เปิดหู ดูธรรมเนียม
 ในต่างด้าว แคนดิน อินประเทศ
 ได้ยินเจตน์ นาครดินฟัง ยังอ้ายเห็นยั่น
 จึงตอบความ ตามภาษา อุราเกริยม
 ข้าจำเจียม กายา ไม่กล้าไป
 ตัวยตัวเรา เป็นดิน ใช่หินเพชร
 ไม่แข็งเด็ด ยามมีกรรม ทำใจน
 คงจะม้าย ซึพพลัน หวนฤทธิ์
 ฉันกันภัย เองไม่ได ใช้อุดดี
 นาครเหล็กยิน ผินตอบ ปลอบดวงจิต
 อ่ายควรคิด นอกทาง ห่างวิถี
 ข้ารักเจ้า เท่าเทียบ เปรียบซึ่ว
 ตัวเรานี้ จะมีให โครมาพาณ
 จะป้องกัน อันตราย ทั้งหลายแหล่
 จิตເຜືອແຜ່ ร่วมรัก สมัครสมาน

มวลอมมิตร จะทำลาย ให้วายปราน
 ขอเชิญท่าน มาสนุก สุขสุทัย
 ทั้งสองเกลอ กอตคอ พนอรัก
 ทั้งสอง ภักดีจิต พิสมัย
 ทั้งสองกาย กระแทกกัน มิทันไกล
 ดินประลัย ด้วยเหล็กฟ้าด จนนาตรแนน
 นาตรดินแหลก ย่อยยับ อับยศ^๑
 ช์พกีปลด ลงดิน ลิ้นนาแข่น
 ใครเดินผ่าน มาพօรู๊ ก็ดูแคลน
 ช่างเสียแผ่น จิตไฟสูง จูงลงตาย
 เรายากมา ต่าศักดิ์ อ่ายมักใหญ่
 จะเป็นภัย แก่ตัว เพราะมัวหมาย
 ว่าคบเพื่อน สูงได้ ต้องไว้สาย
 กลัวความอย ต้องครัวกรรพย์ นับกว่าพัน
 กระเปาเบา จะให้เท่า กระเปาหนัก
 เกรงเสื่อมศักดิ์ รักลง่า จนน่าหัน
 เห็นเข้าหืน คานหาม ตามประชัน
 เอาเมือดัน กันให้สูง จรุงเยย

เต่าเห่าได้

มีเต่าหนึ่ง มุ่งมาด ป্রารถนา
 จะทักนา แนวคิดน ยินสิงขร
 นอกนิคม เขตแคว้น แคนนนคร
 อายากจะจร ข้ามทะเบ อมेเริกา
 แต่รู้สึก ใจ ด้วยไร้ปีก
 จึงสัดหสึก พุ่มพุกษ์ ไปปรึกษา
 เปิดสองเกลือ เพื่อนเก่า เนาพนา
 เข้าปลอบนว่า อย่าทุกข์ร้อน ใจนอนใจ
 เราสองตัว ปีกษา จะพาเห่า
 เที่ยวสัตว์เละ ชุมชนรรค มาล้าไสว
 ให้สืบโลก พระอังคาร โดยยานไร
 แล้วข้อนไป ยังดวงจันทร์ อันนวลเย็น

ยามบินกลับ จะลองถิม นิมพลี
 ที่กาเกี๊ย เคยตกยาก ลำบากเข็ญ
 เมื่อคราวครุฑ อุ้มไป ได้ลำเค็ญ
 จึงจำเป็น มีสามผัว เพราะกลัวชาย
 เราจะจัด ยวดยาน ขันพิเศษ
 เพื่อสมเจตนาเชอ เสนอหมาย
 ให้สมยก ยกศักดิ์ "ไม่น่าอย
 นั่งสบาย ดังข้างบิน พระอินทร์ทรง
 มีมีนเม้า แมลงมุม หลุมอากาศ
 สวายสะอาด ดังราชพา หนะหงส์
 นางเต่าฟัง นั่งปลื้ม จนลีมองค์

จิตพะวง เห็นสถาน วิมานแม่น
 เป็คสองเกลือ หาไม่ໄຟ ได้หนึ่งท่อน
 แล้วพร้าสอน นางเต่า โง่เง่าแส่น
 ให้คำบกกลาง กัดฟัน ยืดมั่นแก่น
 ด้วยสองแขน เกาะไม่ชัก ณัดมีอ
 แล้วสองเกลือ มินจู สู่อากาศ
 ใช้สีบท พยุงไม้ เหມอนได้อือ
 กบอึงอ่าง ต่างชະແວ แลตอบปือ
 ร้องอ้ออือ ราชินี คริสตัว
 พระนางเต่า เป้าแต่ปลิ้ม ลีมคำสั่ง
 เลิกระวัง เพราสมมาด ปราารอนา
 โน้นิก ภาคตะลエ อเมริกา
 งามนัยน์ตา ดังสรรค์ ชั้นวิมาน
 ได้ครุ่นนึง จึงเมื่อยฟัน พลันขยับ
 ตัวหล่นเป็น จากไม่ໄຟ สูไพรสาณฑ์
 กระดองชน พื้นศีลา สุชาธาร
 บรรจัยถ่าย แหลกยับ ลงกับดิน
 อันไฟสูง เกินไป มักไร้ศักดิ์
 เห็นประจักษ์ แม้วีวัน อาจผันผิน
 สัญชาติเต่า มุ่งบินเร่ ซึ่งเมฆินทร์
 ไม่สมจินต์ โชคกลับร้าย วายวางแผน

ເຜົນເສັ້ນ

ສາມເຜົນ ມຸນນ້ອຍ ກະຈ້ອຍນິດ
 ເຮືອນີຈີຕ ມຸ່ງມາດ ປ່ຽກຄາ
 ສົນອົງຄຸນ ທ່ານອາຈາරຍ ຂາຍູສັກດາ
 ຕາມຄວັກຮາ ທ້າຍສວຣົກ ຂັ້ນວິມານ
 ນັ້ນພັດວີ ອຸປະນາຍ ເວລາບ່າຍ
 ຄະວັນຊາຍ ເຈົ້າໄຟ ການໄຟເຄາລ
 ມາລັຍສວຍ ຮວຍຣິນ ກິດໆຕະກາຣ
 ສຸຂສໍາຮາຍ ປີຣີດີເປັນ ອິມເອມໃຈ
 ພລາງຄໍານຶ່ງ ຢຶ່ງເວລາ ອານາຄາຕ
 ຈະລາບທ ສີກາ ໄປອາຫຍ
 ກັບນ້ອງນຸ່ງ ບຸຕຽນອົງນ້າ ຍອດອາລັ້ຍ
 ຮ່ວມຖືກຍ ຝ່າກຮັກ ສາມັກຕື່ງ

เสกสมรส คลอเคลีย เป็นเมียผัว
 ใช่ของขวัญ งามพักตร์ สมศักดิ์คือ^๑
 เกิดลูกน้อย หญิงชาย มากมายมี
 เพิ่มทวี เงินทอง กองพะเนิน
 สร้างสวนครัว เลี้ยงเป็ดไก่ ได้ไข่เพล
 อาหารเทพ เทวา นำสรรเสริญ
 ติ่มน้ำวัว รสวิไล ใช้ความเมิน
 แสนเพลิดเพลิน สมบัติบ้า กล้าร้าฟัง
 รายศึกราม トイใหญ่ งามไฟศาลา
 สูงคระการ เกินมนุษย์ สุดนึกซึ้ง
 ยิ่สิบชั้น สัมพ์พระรา ดาวดึงส์
 เนรคันธ์ แบบสุบิน นั่งยินดี
 ข้ากยนต์ แปดสูบ รูปบูอิค
 แล่นแทบพลิก พื้นดิน โผลบินหนี
 แมวหมูหมา ถolaวิง เป็นสิงคลี
 กลัวชีวี วายลับ ดับบรรลัย
 มีสาวใช้ ไวร์นา และสาวไท
 เรือบินໄก์ เพรียวลม สมสมัย
 รับส่งคน นิจศีล จีนกับไทย
 ฝรั่งไป ในหากลับ รับแขกมา
 มีตึกแอก บ้านเช่า เก้าหันแห่ง
 เงินในแบบก์ มากันน่าชม สมประโคนา
 อยากสิ่งใด ได้ทุกวัน หันอุร้า
 สาวสุดา น้อยน้อย กว่าร้อยพัน

อากาศพัก ริมทะเล เกาะเคหะสัน
 สวายสะօด ตีจับ ครบสิงสรรพ
 พร้อมดาวน่าย กั้นฉลาม อุยุ่รามครัน
 ยามคิมหันด์ จรัลลง สูคองค่า
 ลูกขี้วเยี้ย เมียสาว ขาวสะพรัง
 ปังเกะหลัง ชุมทะเล หน้าเคหะ
 แมงกะพรุน เจ้ากรรม คำดันนา
 โคนธิดา ลูกน้อย กลอยอุทัย
 เพราเวร์กบุตร สุดสวاث แทบขาดจิต
 จึงใบนิด ให้กันนาย ในน้ำใส
 จวยไม้เท้า จำกกัญญา ยอดอาลี่ย
 หวดลงไป กลางหลัง อวย่างเต็มแรง

อาจารย์ร้อง ตายแน่ กฎเมียบ
 ย่างพัดปืน โขนไน ไกลคิษย์แผลง
 มีดีบ่า ไฟล์โคนกฎ คุ้ตตะแคง
 อวสานคำแคง ละเมอตื่น อ้ายหม่นแหน
 พ่อเนเรน้อย รู้สึก นึกจะอย
 โไอเราตาย นาปกรรม ทำท่านเดร
 ประกอบบุญ มารมาถัง กลับสร้างเรา
 ผิดกฎหมาย ปฏิบัติ อุบัชฌาย์
 จึงหมอนรำ กราบนาหา ขมาโทษ
 พระคุณโปรด จงอภัย ในศิษย์สาหุ
 ที่ล่วงเกิน เพลินละเมอ เพ้อวิญญาณ
 สมบัติน้า พาจิต ให้คิดไกล
 อาจารย์ค่า อ้ายชาติหมาย มากอโทษ
 กฎไม่กรธ แค่ไม่ควร ด่วนไอกล
 ไม่จ่องเวร จองกรรม อ้ายจัญไร
 แต่ต่อไป อย่าละเมอ เพ้อเกินควร
 อันความจริง มนุษย์เรา เนาโลกนี้
 ย้อมยินดี ปรีดิ่เปรม เกษมสรวต
 กับผันหลับ และผันตื่น ยิ่งชื่นชวน
 บังสามลวน ได้สูกสาว เจ้าแผ่นดิน
 สร้างปราการ แก้วใส ในอากาศ
 ส้อมปราสาท ตามอารมณ์ สมถวิล
 มีชาย ยงเยี่ยม เทียมยุพิน
 แห่งองค์อินทร์ สรวงสวรรค์ ชั้นวิมาน

สินทรัพย์สวย รายหู เกินครึ่ง
 ครอบรานี ชีบาน นัยน์คากหวาน
 เป็นเจ้าโลก จอมฟ้า เจ้าบากาล
 ทุกสถาน ได้บากา ฝ่าชุลี
 พอกลิมเนตร ผันหาย มลายสิ้น
 ไอสุบิน ผินผัน จรลหนี
 ยิ่งผันตื้น ลงเรายับ แสนอัปปีรี
 คนดีดี กีแทบบ้า ทาสอรามณ์
 ใจดีใจ เมرن้อย กีพลอยผิด
 ทุกคนคิด ปรุงแต่งคำ ความหวานเข้ม
 ยามอกหัก หนักจิต คิดรวม
 ยามซื่นชม สมองน้อย ถอยงามเอย

แบบพลัวจนตาย

ขอกล่าวถึง ส่องกิกขุ อุราร้อน
เพลิงสุมขอน อยากจะสา ติกรรมศีล
ขินอยู่ช้า อาจแสดง ก้าแพงปืน
จึงกราบตื้น อุบัชฌาย์ องค์อาจารย์
ผอมหมัดบุญ ขอสา ติกรรมบท
พลงประณด วอนว่า นำแสงสาร
พระคุณโปรด ทายตาม ความช้านาญ
อันสองหลาน ให้คราว ไหนจะตี
พระครูเมฆ่ เผยว่าจา ถูกว่าแล้ว
คงไม่แคล้ว โคนเดرارา หน้าสดครี
มาหักล้าง พรหมจรรย์ บันชีรี
eko กุน្ល จะช่วยทาย ท่านายมีง
หยิบดินสอ คุณเหหาร ช้านาญเลข
แฉมยกเมฆ เร็วเด็ด ดังเพชรทึ่ง

เข้าย້າຍແಡງ ຮູປ່ຫສ່ອ ຄອດັກເສີງ
 ໄສຄເອງເຖິງ ມືພານທອງ ຮອງນໍາກິນ
 ທັ້ງຈະໄດ້ ເຫວັນຕັຮ ມາປັດກັ້ນ
 ປກປ້ອງກັ້ນ ດວງອາທິຍີ ຈາກຢືນຫົນ
 ຂະດາເຮື່ມ ເຫັນເຫົາ ເຂົາກຸມິນຫົງ
 ດັ່ງອົງຄືອິນຫົງ ຈອມສວຣົກ ຫັ້ນວິມານ
 ແຕ່ອ້າຍດຳ ກຽມນາກ ຈາກຫາດີກ່ອນ
 ຈະເດືອດ້ວັນ ກຽມນີ້ ນໍາສັງສາຮ
 ຕ້ອງແນກພົດ້ວ່າ ຂ້ວໜີວັນ ບຽບລັຍລາງ
 ໝາດຄົມປ່ານ ຈຶ່ງຈະເບາ ບຽບເຫາກຽມ
 ສອງຄີ່ຍໜຸ່ນ ກຽບກັ້ນ ປະນມຫັດົກ

ອອກຈາກວັດ ເດີນໄປ ໄຈວັນຫວ່າ
 ເຫຼືອອາຈາຣີ ເຄຍັນນັບທີ່ອ ຂຶ່ອປະຈຳ
 ຜ້າຍນາຍດຳ ແສນອວຣົນ ວ້ອນຖຸທັຍ
 ກົລັວຈະຈົນ ຂວານຂວາຍ ອັກກາຍອິ່ງ
 ທ່າຖຸກເສີງ ສຸຈຸວິດ ຕິດນິສັຍ
 ຈົນວ່າວຽຍ ສິນພະເນີນ ເກີນໄໂຄໄຄ
 ແຕ່ຫົວໃຈ ຍັງຈຳ ຄໍາທໍານາຍ
 ເກຮງວັນເໜິ່ງ ພ້າງໜ້າ ອານາຄຕ
 ທ່າວັພີຍຈະລຸດ ໄລື່ນແຫັກ ແຕກສລາຍ
 ຄົງຈັນຈອບ ໃໃໝ່ກໍາສັງ ວັງຫາຫາຍ
 ທ່ວັງສນາຍ ເມື່ອຍານແກ່ ໄທແນ່ນອນ
 ສູ້ອຄອມ ຖນອມເປີຍນ ເຈີຍກາຍາ
 ມີຫຽງຫරາ ທ່າທາງ ອ່າຍ່າງໄກຮສຣ

จอบเสี่ยมพสั่ว อีดมันไว้ ไม่ว่างกร
 เกียรติชัจ ว่าขยัน บ่นบรรเทา
 ครั้นอยู่มา คราหนึ่ง คงนึงนีก
 ถวิลตรีก ปึงอาจารย์ ท่านวัดเขา
 พระคุณเคย สอนเสียนอ่าน นานไม่เบา
 จำตัวเรา จะไปเยือน เชื่องสักวัน
 จึงแต่งกาย รื้นราย สวยงาม
 กับบุชนานา นวนอง ประคงวัญ
 ขึ้นรถยกต์ จุงกร ใจจรัล
 ของก้านล้อ ของถวย หลายเล่มเกวียน
 ปึงกู๊ด อุปชษษาย์ อันสามารถ
 จึงกราบบาท เรียบราบ พังพาบเดียร
 ต่างปราศรัย เรื่องนาน กაลจำเนียร
 พุดวนเวียน นิยายเก่า เนาอาราม
 นายคำยา ซ้ำคำ ความทำนาย
 ว่าเปื้อนหน่าย แบกพสั่ว ตัวต้องหนาม
 จะพันเคราะห์ หรือยัง หวังทราบความ
 ขอทานทาม ทายใหม่ ให้ผุดที
 องค์มุนี ศรีสวัสดิ์ ฉลาดตอบ
 โดยรอบคอบ คุณหาร ชาญวิถี
 ก็จำเป็น อะไรเล่า เจ้าตัวดี
 มาเข้าชี้ ซักข้า นำรำคาญ
 ทุกวันนี้ แบกหรือเปล่า เล่าเสี่ยมพสั่ว
 ถ้าเจ้ากลัว เงินหมด อดอาหาร

จงยั้น หมันเพียร เสี่ยรงาน
 จะสำราญ ครองทรัพย์ ไม่อันจน
 อีกอย่าง มุขสี่ จงหนีหลึก
 แต่อย่าปลืก ปลดห่าง ทางทุคล
 สมາทาน ศิลห้า รักษาตน
 เกิดเป็นคน อย่าหมื่นคน จนหรือเจา
 ม้าสุรา นารี กีหาบัตร
 เห็นได้ชัด ใช่สิ่งควร สั่วนแหลกเหลว
 เพชรน้ำเงิน นิลคำ ทองคำเปลว
 แม้กันเหว ก็ต้องงม อย่าซมซาน
 แล้วยา อยพรอง สุนทรสุข
 ให้สร่างทุกนี้ ปรีดิ่perm เกษมคานดี
 ด้วยเดชะ บุญทุคล ดลบันดาล
 จงสำราญ พร้อมภรรยา ยอดนารี
 จะกล่าวฝ่าย นายแคง กำแหงรูป
 จนพอมชูน ค้อยยาน ผ่านวิชี
 หวังว่ารถ คงมารอ ถนนธารณี
 ด้วยโชคดี เทียมเท่า เจ้าแผ่นดิน
 ไม่ทำการ สิ่งใด จนໄร์ทรัพย์
 ลงถึงก้น นั่งขอกทาน สะพานหิน
 เชื่อสิบิต แห่งองค์ พงศ์พรมินทร์
 หวังได้กิน พานทอง รองคงคาน
 ทึ้งจะได้ เศวตฉัตร มาปิดกัน
 คงคงวัน ที่ร้อนเร่า เผาເກມ

อันเป็นเกียรติ สูงเท่า เจ้านครา
 ไซคองพา ราชรรถ ปราภูมิเกย
 นอนค้อยคอย หลายร้อยวัน กีฬลันผ่าน
 โรคโบราณ เจ้ากรรม นำเสวย
 คุตตะราด ปราดผุด คุจหนามเตย
 ต้องลงเอย ด้วยชีวิน จะสิ้นปราณ
 ในวันนั้น จอมพระยา มหากษัตริย์
 เสด็จลั่ค ผ่านมา ท่าสนาน
 ราชรรถ พลพาห์ คชาชาร
 แส้นสำราญ ปรีดิเปรม เกษมทรวง
 พอແລເທິນ ແດງຈວນຕາຍ ວາຍຊືວີຕ
 ພະທາງຖຸກີ້ ຫຸດພຫດ ພລໄຫຍຸຫລວງ
 ຈຶ່ງຫັກຄາມ ຄວາມຈາກ ດົນທັ້ງປົວ
 ດ້ວຍແສນໜ່ວງ ຮາຍງວຣ ນອນກຳຕາງດິນ
 ເນາກຮາບຫຼຸດ ຮາชา ວ່າຍຈາກ
 ໂຮມາກຳຝກ ຈວນຊົວນ ຈະຜັນຜົນ
 ກະຫຍານ້າ ສຸດປັບປຸງຢາ ຈະຫາກິນ
 ທຽງໄດ້ອືນ ດ້ວຍສົວ່າ ອ່າຍ້າເຂົຍ
 ຈົງເອົາຂັ້ນ ຈອກທອງ ພານຮອງຂ້າ
 ຈະລາຍຍາ ໂອມສໍາຍອງ ຂອງເສວຍ
 ຂ່ວຍຫຍອດໃຫ້ ມັນກິນ ຕາມເສບຍ
 ອ່າຍ້າເຊີຍເມຍ ເອກລົດກັ້ນ ຕະວັນແຮງ
 ເຈົ້າທິດນ້ອຍ ພລອຍປັ້ນ ສົ່ມຄວາມຖຸກີ້
 ເສັ້ນກະຕຸກ ຂຶ້ນມາ ແກນາແໜັງ

เป็นวาระ สุดท้าย ของนายแอง
พลิกตะแคง อิ้มละไม อญี่ในที
พอกลดบัง จินยา มหาทิพย์
วิญญาณลับ ลอยไป ในเมืองฝี
สมดังคำ ท่านาย ว่าปลายดี
จะได้มี เศรษฐัตร มาปัดกัน
ทึ่งได้เชือ พานทอง รองน้ำกิน
ทุกสิ่งสิ้น ทายอูกสม อารมณ์สรรค์
ชาความงาม ดั่งราชา วิจารณ์
ครู่เดียวพสัน วายสับ ตับชีวา
มนุษย์เรา เกิดมา ถ้าเกียจคร้าน
จะทำการ สิ่งใดได อย่างไรหนา

อ่ายเชื่อหม้อ ทายทุกน้ำโโคก ใช้คชชา
 รอเวลา คงยิพปี้ สมบัติชม
 หมอย่าว่าดี ก็ต้องหมั่น ขยันด้วย
 จึงจะช่วย ให้ได้ ดังใจสม
 หากใช้คดี ปล่อยความ ตามอารมณ์
 จะระหงน รับผลร้าย เมื่อปลายเมือง
 หมอย่าว่าร้าย ก้อย่าฝือ ห่อหักถั่นง
 ทำทุกสิ่ง แบบฉบับ คนนับถือ
 สองสัยได ในข้อความ ตามกุนซือ
 เกียรติจะสือ ชื่อก้าจร บัวร์ไกล
 จงดูเยี่ยง นายคำ ผู้กรรมมาก
 ยอมล้ำนา ก งานก่อ ป้าไอล
 จึงมีสุข ทุกทิว ราตรีไป
 นายแองไชร์ กลับโซค้อบ ดับชีพนาย

ເດືອນກົມ ເດືອນເກີນໄປ

ແຕ່ຄວັງກາລ ນານມາ ກະທາຫຍາ
 ຈະວອດວາຍ ຂີບສັນ ດັບສັງຫາ
 ຈຶ່ງເຮັກບຸດ ພິ່ນ້ອງ ສອງຖຸມາຮ
 ມາແຈ້ງສາຣ ຄວາມສັນ ກັນອັບຈຸນ
 ຂັ້ອທີ່ທີ່ນຶ່ງ ພິ່ນຈໍາ ຄຳພ່ອໄວ
 ທ້າໄສໃຈ ແລ້ວຄົງເຫັນ ຈະເປັນຜູດ
 ຈະຮຸ່ງເວັງ ເພື່ອງຝູ ຜູ້ສັກນົ້ວ
 ດັນ ບັດຄຸລ ພ່ອຈະແຈ້ງ ແຫ່ງຄົດ
 ຖຸກຄືນວັນ ກິນເຂົ້າ ເຂົ້າຫວຼອຄໍາ
 ເຈົ້າຈົງທ່າ ໄທປະເສົຮູ ຈະເກີດມີ
 ອາສັຍແສງ ເທິນເລີ່ມໃຫຍ່ ໄພວັດຄື
 ລາກຈະມີ ເຫັສອສັນ ດົນຢ້າເກຮງ
 ຂັ້ອທີ່ສອງ ຕັ້ງສ້ອມຮັວ ຄວວແລະບ້ານ
 ດ້ວຍງາສາຣ ເໝື່ວເສືອ ເຊື້ອເບັນງ
 ໄວປັບປຸງກັນ ໂຈຣພາລ ຂາຍຸນັກເລົງ
 ຈະໄດ້ເບັສົງ ນອນສບາຍ ທັ້ງກາຍໃຈ
 ພອຈົນຄໍາ ຮ້າວ່າ ຜວາງັບ
 ແນຕຽບຂອນກົມ ດັບຊື່ ວິດກະຊົມ
 ຕິ່ນຄົມປຣາດ ດວງວິຫຼຸງຫຼາດ ກີ່ຜ່ານໄປ
 ສູ້ໂລກໃໝ່ມ ໄວຖຸກ໌ ສຸນສໍາຮາຍ
 ຈະກຳລ່າວຳໄໝ ຂາຍຫັວປີ ຄວິສວັສດີ
 ພົງຈັດ ການຄພໃຫຍ່ ອັນໄພຄາລ

สนองคุณ ท่านบิดา บุพพารักษ์
 ท่านบุญทาน มาภมาย หล่ายร้อยพัน
 พอเสร็จกิจ ส้อมร้าว ครัวและบ้าน
 ตัวยงสาร อวย่างแพง แข็งยั้น
 ทั้งค้วนเทียน เล่นโต ใบอนันต์
 อัญหลายวัน จึงได้สม อารมณ์ปอง
 ถึงเวลา อาหาร ทานเข้าคำ
 มือตามคำ บิดาสั่ง ผึ่งสมอง
 เกลอจุดเทียน ทุกมื้อยาม ตามท่านอง
 แม้บ้านช่อง จะสว่าง แสงกลางวัน

ถ้ามีอิญ รอไว้ ให้จนเมด
 แกงเย็นชิด ก็ไม่ว่า คุณน่าขัน
 เพราะต้องการ ชัวชา งามตามวัน
 ตั้งนวลจันทร์ เรืองระยับ จับชายคา
 โلوวาทสอง ส้มร้าว ทั่วคลอด
 งาช้างทดลอง เรียงราย หั้งช้ายขาว
 ประชานชน ท้าไป ในพารา
 ต่างกีนา ชมน้าน สถานเรือน
 เท็นงาม ลีนวล อิงชวนพิก
 เหล่าโจรคิด กระหอยมใจ ใจจะเหมือน
 พอเวลา ฟ้าคล้ำ ชะอ่าเดือน
 อะกิดเพื่อน เอาເฉີດหวາ อย่าช້າເລຍ
 กระชาກกัน คนละอัน ແສ້ວພລັນວົງ
 ทັງชายหญิง มีຮອຮາ อยู่ช້າເລຍ
 ต่างຈົກຈວຍ งานາມ ตามເສບຍ
 ໄປລົງເຂຍ ທີ່ຫອງໂຄງ ໂຮງຈຳນໍາ
 ຮຸ່ງອຽຸນ ແສງສວ່າງ ກລາງອາກາຄ
 ເຕີຍຣາະ ຮອຍໃຈຮາ ອຢ່າງນໍານໍາ
 ເຈົາຫຸ່ມລູກ ຜູກງາໄໝໆ ໄວຕາມຄໍາ
 ປິດພົວໍາ ສອນໄວ ເມື່ອໄກສັດຍ
 ພົດກົດືນ ຫາຍພລັນ ເຊັນວັນກ່ອນ
 ເຂົ້າສອກຂອນ ຊົ້ວຜູກໄໝໆ ດັ່ງໃຈໝາຍ
 ຄຽບເຈັດຄຣາ ກວັພຍົມອຸດ ສົງວັດວາຍ
 ຜ້າພັນກາຍ ແກນໄມ້ມີ ອູ້ທີ່ຕົວ

ลงสุดท้าย ขายบ้าน สถานที่
 ไม่มีปี จนເຊີ້ນ ທັງເມືອງ
 ທານຂຶ້ວເທິຍນ ຈຸດແກນໄດ້ ໄກໃນຄວາ
 ແຕ່ຮົມຮົວ ໄນມີຈາ ມາສ້ອມເວືອນ
 ຕ່ອມາຫນ່ອຍ ເງິນໝາດ ສລຄຈີດ
 ເພຣະຄວາມຄົດ ປັບປຸງຢາໄວ້ ນາໂຄຮ່າມືອນ
 ເຊື່ອຄໍາພ່ອ ມີປຣວນແປຣ ອີ່ອແຊເຊືອນ
 ແມ່ເພື່ອນເພື່ອນ ເທືອນເທົ່າໄວ ກີ່ໄມ່ພັງ
 ແກມກູ້ເງິນ ຂຶ້ວງຈານ ດາມໂລວາທ
 ພ່ອປະສາກ ສັ່ງໄວ ດັ່ງໃຈຫວັງ
 ຍອມກັດສົນ ດັນດູແຄດສົນ ແສນນ່າຫັ້ງ
 ທລາຍຮ້ອຍຫັ້ງ ເປັນໜີ້ເຫາ ດ້ວຍເນາຄວາມ
 ນອກລ່າວສິ່ງ ນ້ຳໜ້າຍ ຮອງຄົງມາ
 ໄວປັບປຸງຢາ ເຮືອງຈຸລື ດາມສຸດຂານ
 ພິນຄໍາພ່ອ ກີ່ອຸດສ່າຫຼົງ ພຍາຍາມ
 ຄິດແປລຄາມ ຄໍາເທິຍນ ທີ່ເປົ້າຍືນເປຣຍ
 ເທິຍນເລີ່ມໃຫຍ່ ນັ້ນໄຊຮ້ ໃຫ້ໄກລອື່ນ
 ຕອນກລາງຄືນ ໃຫ້ແສງຈັນທົກ ນັ້ນຊື່ເຫວຍ
 ຮັບກິນເຫຼົາ ອ່າຍ່າໄທ້ທັນ ດະວັນແລຍ
 ມີນັ່ງເລີຍ ກາຮງານ ບໍລຽນກາຍ
 ອັນເຂົ້າວາ ສາຮພັດ ສັຕິວິສີເທົ່າ
 ທີ່ທອນເທົ່າ ກັດຄົນ ຈົນສັນຫງາຍ
 ທັ້ງກັກດີ ຂຶ້ວຄສອດ ຂຶ້ພວອດວາຍ
 ໄນກໍາຮ້າຍ ເນຣຸບຸນ ຜູ້ບຸນຄຸນ

เลี้ยงมันไว้ ໄล່ນໂມຍ ໂດຍຄໍາສັ່ງ
ຮູ້ຮະວັງ ຊັບຄົນຮ້າຍ ໄດ້ສົມຜລ
ຮັກເຊື່ອງບ ສບສໍາຮາງຢູ່ບານກມລ
ຄຸນອນຮນ ກວັພຍໍສມນົບຕີ ສວັສດີ
ໄມ່ເປັດືອງໄຟ ໄດ້ເຫັນ ພອເຈິນຄໍາ
ກິຈກະທໍາ ເຮົວພລັນ ຂມັນຂນົມ
ກິນອາຫາຣ ເມື່ອກຳສັ່ງ ແດຍຍັງມີ
ເມື່ອເປັນຄຣີ ທ່າຍຄົດອ່ານ ກາຣບ້ານເຮືອນ
ເຈີ່ງສຸກ ກິ່ງສຸກ ສໂມສຣ
ເກີຍຮົດຂຈຣ ລືອໄກລ ໄກຈະເໜືອນ
ວິຖຍາ ຕືແນ່ ໄມແໜເຊືອນ
ປາງເພື່ອນເພື່ອນ ຮັກຄໍານັນ ອກິວັນທີ

ພອພໍ່ໜ້າຍ ໄວປັ້ງຢູ່າ ຂະຕານາດ
ຕ້ອງນອນບາທ ວິທີ ໄມດຄຣີສັນເໜີ
ລົງຂອທານ ແບບໝ້າງ ຖາງຈວັດ
ເພົະະດື້ອດັນ ໄວສຕີ ໄມຄຣີຕຣອງ
ຈະກໍາກາຣ ອັນໄດ ຈົງໄດ້ຄົດ
ເຮັ່ງພິນີຈ ໄທ້າມ ຕາມສມອງ
ອຢ່າເຄຣຄຣງ ເຮືອຍເຈື້ອຍ ເປົ່ອຍລົງຄສອງ
ຜິດທໍານອງ ສົງທ້າຍ ເຄຣະທີ່ຮ້າຍເອຍ

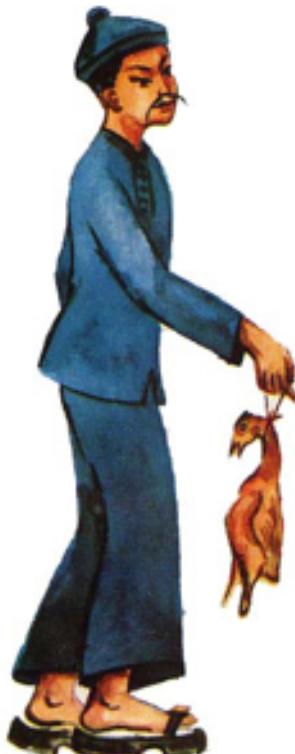
จีนสองเกลอ

ขอกล่าวถึง ส่องนาย ชาญจันหนุ่ม
 ความจนรุ่ม รึ่งรัค ตัดสุขา
 จึงจะญาติ มาดูกูมิ บิตรมา
 มุ่งตั้งหน้า หา กิน ในอินไทร
 ทั้งสองคน ตั้งสังย์ ปฏิญาณ
 ต่างสถาบัน แนวแผล ไม่แปรไป
 ขอ กินปลา จุบชีว่า จะบรรลัย
 แม้ยังไม่ มีทรัพย์ นับศีพัน
 ไม่แตะต้อง เปิดໄก หรือไห่หมู
 อิกหอยปู ของดีเลิศ ประเสริฐสรรพ
 ถนนเมือง เจียมกา耶 ทุกวีวัน
 รู้เชิงชั้น รู้สถาน กາລเวลา

ครั้นอยู่มา วันหนึ่ง จึงนายเล็ก
นามของเจก ที่พรากร จากวงศา
ละเมืองจีน สู่อิน สยาม
เดิมเมื่อยังล้า เสร็จจากงาน การประจำ
ผ่านตลาด เห็นไก่ ที่ตายแล้ว
วางอยู่แจ้ง ถูกราคา อย่างน่าขึ้น
เพียงครึ่งหนึ่ง กิงปลา ที่เคยทำ
แกงต้มยำ กินจนอิ่ม เหลือประมาณ
จึงยืนตรอง มองร้าพึง ตะนึงนึก

แล้วตรีครีก เทียบราคา อย่างกัลล่าหาญ
ใจหนึ่งก้าว เสียสัตต์ ปฏิญาณ
คำสาบาน ว่าจะไม่ กินไก่เลย
แล้วหวนคิด ว่าราคากิงปลาวันนี้
กลับแพงจี กว่าไก่ ที่ตายเฉย
เราควรเปลี่ยน จากสอน การที่เคย
ควรลงเรย ด้วยกินไก่ ที่ไม่แพง
อันคำสัตต์ หวังประหัยด ชนทรัพย์
ใช้ถึงกับ ยืดมั่น อย่างขันแข็ง
เนื้อไหนถูก จำต้องใช้ ใส่หม้อแกง
ลองทดสอบ ชิมไก่ ไว้สักคราว
คำริพลาง ทางจ่าย ไปห้าบท
จากตลาด สู่บ้าน สะพานขาว
รับจัดแจง ปรุงอาหาร ทั้งหวานเค็ว
เสร็จhungข้าว อาบน้ำ ชำระกาย

แล้วนั่งลง กินໄກ วีไตรส
 จนเกลี้ยงหมด ก่อนจะวัน จะพลันหาย
 พอกผลบค่า พักผ่อน นอนสบาย
 แต่ไม่ว่าอย่างไรพึง ถึงแก่ตอน
 วันรุ่งขึ้น ติดใจ ไม่หายอยาก
 จึงบันบาก บุกตลาด ตลาดสิงห์
 หวังประสบ ทวีบาท สัตว์สองกร
 บทจร หลายเที่ยว เพื่อหัวใจ
 พยายาม หาໄກ ที่ดายเอง
 เพราะยังเกรง แพงราคาน กว่าปลาไหล
 ซึ่งให้มา คงอัตรา สูงเกินไป
 ถอนฤทธิ์ พลางเดิน ตามเนินทาง
 แต่เคราะห์ดี ได้ประสบ พับหนึ่งตัว
 ที่ริมแม่น้ำ ใกล้คำบล ถนนขวาง
 จึงรับซื้อ มิให้ทัน ครกันทาง
 แล้วเหยาะย่าง กลับบ้าน สถานเรือน
 ในคืนนั้น อาหาร พานถอยรถ
 ไม่หวานสด ดังวันวาน ประมาณเหมือน
 จึงรู้สึก นึกทราบแน่ มิแซเขื่อน
 ให้ไว้เรือน รับปร้า ไม่น่ากิน
 จำจะลอง ซึ่งให้มา เพียงคราเดียว
 คงเด็ดเดียว อร่อยสม อารมณ์อวิล
 ราคแพง แต่ก็ได้ สมใจจินต์
 คงไม่สิ้น หมัดกระเป่า ไปเท่าได

เพียงมือหนึ่ง จึงจะกลับ รับทานปลา
 ตามฐานะ คนจน ให้恩สมัย
 คำริพลาง ทางย่อง จากห้องใน
 แล้วตรงไป ยังตลาด ตลาดชีเมนต์
 เลือกไก่ตօน ค่อนข้างใหญ่ ได้ตัวหนึ่ง
 ที่หนักอึ้ง อ้วนงาน ตามความเห็น
 ส่งให้ตัด คอเชือด เลือดกระเด็น
 แล้วทำเป็น ไก่พะแนง แกงอย่างดี
 โอชาารส ดังได้ทาน อาหารทิพย์
 อร่อยลิบ สูงเลิศ ประเสริฐครี
 ไดกินไก่ นอนสบาย ในราชรี
 เพิ่มทวี วิตามิน บสิ้นแรง

พอตอนเข้า ไก่ปลุก ลูกแต่ตัวรู่
 รับเดินญี่ สู่การงาน อย่างขันแข็ง
 ตกตอนบ่าย ไฟใจ ไก่พะแนง
 อยากกินแกง สกุณ่า พล่าต้มยำ
 เลิกสันโถช ในมัจชา เช่นปลาทอค
 ใจแนวจอด รักปักษชา อย่างน่าเข้า
 ลิมปลาแห้ง กระเทียมคง ของประจำ
 ซื้อไก่ช้า อญี่ห้าวัน รสพลันคลาย
 จึงเปลี่ยนเป็น สัตว์อื่น ที่ดีนดาษ
 เต็มตลาด แต่ราคา น่าใจหาย
 ถึงแพงมาก อยากกิน สิ้นเสียดาย
 เพียรพยายาม ซื้อมัน วันละตัว

แม้ท่านเปิด หอยปู สู้สละ
 ความต้องการ เทกระเบ้า ดังเจ้าสัว
 อญี่เพ็อกิน ทุกสิ่งสิ้น จนลืมวัว
 หมอดเกรงกลัว เสียค่าสัตย์ ปฏิญาณ
 ทุนทรัพย์ ร้อยหรือ ไม่พอจ่าย
 ทุรนทุราย หลับตา เห็นอาหาร
 ปลาปูเค็ม เต้มเบื่อ เหลือรำคาญ
 เคยสำราญ แต่ของดี จนพึงกัย
 กว่าจะได้ รู้สึก สำนึกรัก
 เลิกเมามัว รับประทาน กินนานสาย
 สองค์เดียว ก็ไม่เหลือ เนื่องเงินหาย
 แทบวางวาง หนาเวหนีบ เจ็บกมล
 จึงเชซัง ยังมิตรเก่า ร่วมผ่าแพ
 ด้วยมีเจตน์ ขอพานัก เพื่อนสักหนน
 สารภาพ ความผิด ติดตัวตน
 เพราะความจน ปากหน้า มากอหาน
 จะกล่าวฝ่าย นายต่า เป็นอาเสีย
 มีลูกเมีย สูงศักดิ์ อัครฐาน
 รายบ้านช่อง ตึกโถ มหาหาร
 แหนลงสาร เพื่อนรัก ยากจนลง
 จึงได้ถ้าม ความเก่า ไยเจาใจด
 ให้รับโทษ ทรัพย์แหลกถุย เป็นผู้ผง
 พอทราบความ มีจิต คิดจำนำง
 มุ่งบังตรั ช่วยสหาย ในทันที

ให้เนาเรือน สุดท้าย ทางปลายสวน
 ยุงไม่กวน ไก่ลูกน้อย แสนสุข
 ส่วนอาหาร การสะเบียง เลี้ยงรีวี
 มอบกินพรี เพียงปลาแห้ง แกงกับใบ
 มะขามน้อย ซอยจากต้น ชันกระท่อม
 ที่เตี้ยค่อม เพียงหลังคา เรือนอาศัย
 ห้ามมองอื่น ทุกประการ สถานใด
 มิยอมให้ ตามใจเกลอ ละเมอกิน
 นายเล็กสู๊ กัดพื้น ทนบั้นบาก
 เชือเพื่อนยาก อากดับ ยามอับสิน
 ในมะขาม ต้มปลา เป็นอาจิน
 จนใบสิ้น หมอดดัน จนบัญญา

จึงผันพักครร ปรีกษา ท่านอาเสี่ย
 โอ้อาເຊີຍ ໂປຣຈົງພັງ ອ່າຍ່າກັງນາ
 ພຖກະຫາໄກຮົນ ທໍາໄງຕີ ໂປຣຫືມາ
 ກຽມນາ ກິນອື່ນໄດ້ ໄທມຄຸນແຂວ
 ນາຍຕໍ່າພັງ ນັ້ງອິ້ມ ກະຫຍືນບອກ
 ໄນໄດ້ຄອກ ອຸນູ້ຈາ ອ່າຍ່າເພຍອ
 ເພຣະເສີຍສັຕົ້ນ ອັງຈິງປັນ ຈນອຍ່າງເກລອ
 ຜຶນມັວເພລອ ຕັ້ງປຶກລາຍ ຈະຕາຍເວົວ
 ຈົງໄປເກັບ ຈາກຕັ້ນໃຫຍ່ ອູ້ທ້າຍສວນ
 ເປັນຂອງຄວາ ວັກເຊົ້າສັຕົ້ນໄຫວ້ ໄນໄໝເຫດແລວ
 ຍົດຄໍາມັນ ສັງຢູາໄວ ໃຫ້ອອງເຄວ
 ປຶ້ງຕາກເຫວາ ເຫັພ່າວຍ ໄນມັວຍນຣັນ
 ຜ້າມະນາມ ຕັ້ນໃຫຍ່ ໃບໜົນດສັ້ນ
 ຈົງຜັນຜົນ ມາແຈ້ງ ແ່າງອັກຊາຣ
 ເຮົາອາຍືອມ ດາມຄໍາ ພຣ້າສູນທຮ
 ອ່າຍ່າວັນນີ້ ເຂຍທනາ ອາຫາຮກິນ
 ກິນເພື່ອອູ້ ກິນກັນຕາຍ ໄດ້ທຸກສິ່ງ
 ອ່າຍ່າປະວົງ ກາຣໍາມາ ທາກວັພຍືນ
 ເຮົາຈາກເນື່ອງ ມາຮາດາ ມາສູ່ດິນ
 ປະເທດທີ່ນ ຈົງສັນໂດຍ ປະໂຍ່ຫົ່ດນ
 ໄດ້ພັງຄໍາ ຮ່າວ່າ ທັນහັກສັບ
 ນາຍເລັກຈັບ ເສີມຫຼຸດ ໄນຫຼຸດຂນ
 ປຶ້ງເໜື່ອຍີງານ ແຕ່ສໍາරາຍູ ບານກມລ
 ຕ້ວຍຫວັງຜລ ສີ່ພັນນາກ ອັງນາດໄກລ

แล้วแค้นใจ ตัวเอง ด้วยเพรงก่อน
 "ได้ยกย้อน คืนคำสั่ง ปัคไอล
 นายค่าราย ตัวยังจน คนจัญไร
 เพราะอ้ายໄก เจ้ากรรม มาทำເວລ
 ຈິງກົມໜັນ ກິນປາແຫ່ງ ແກ້ມະຂານ
 ເລີກຕະກລານ ເຢິງລູກຄີ່ຍ ທິດທ່ານເຊຣ
 ປະພຸຖືດິນ ແນ່ໜັກ ດາມຫລັກເກົມ່ຽ
 ຕ້ອງເລີຍເພີລ ຈິງກັບມາ ມາຫຼັກ
 ດ້າເນີນເຊີພ ເຢິງນີ້ ຈົບປຶກວ່າ
 ອາເສີຍຕໍ່າ ລູກອາຮົມນີ້ ສມຄວິລ
 ເຕີນມາເຢືຍມ ທ້າມໃຫ້ຫຼຸດ ຍາມຊຸດດິນ
 ແລ້ວເພີຍຜົນ ປາກເອ່ຍ ເຫັນເຄຍກັນ
 ອັກປາກຮ້ອຍ ເຮືອງໃບ ມະຂານນ້ອຍ
 ທີ່ເກລອສອຍ ຕົມແກງ ແນິ້ງຍັນ
 ວ່າຮ່ອຍຫຮອ ພີ້ອພອຖານ ໄປນານວັນ
 ນາຍເລັກພັດັນ ຮັບຕອບ ວ່າຂອບຄຸນ
 ໃນມະຂານ ຕັ້ນໃຫຍ່ "ໄມ່ຮູ້ໜຳດ
 ຫຍາດຝັນຫຍັດ ມີໄດ້ຫຼຸດ ຂ່ວຍອຸດຫຸນ
 ແດກກິ່ງໃໝ່ "ໄມ່ທັນກິນ ຈົນສິ້ນທຸນ
 ນັບເປັນບຸນຍູ ກ້າຍພົບຕີ ສວັສດີ
 ນາຍຕໍ່າພັງ ນັ່ງຍື້ນ ກະຫຍິ່ມຈິຕ
 ດ້າວີກິດ ປິຣິຄານາ ສມරາຕີ
 ແລ້ວຕອບຄວາມ ດາມກາชา ຈິນວາທີ່
 ນ້ອງອຍ່າມື້ ໄຈພິໂຮງ ໂກຮພື້ໝາຍ

จะเปรียบเที่ยน ให้ฟัง ดังเราสอง
 ถุงเงินทอง ต่างกัน อย่าเพลินหมาย
 มุ่งใช้สอย เพลิดเพลิน เกินสถาบายน
 จะวอดaway ทรัพย์สิน ลงกินเกลือ
 กระเป่าน้อง ถ้าลองเปรียบ เที่ยบตันโน้น
 ที่ใบโกร์น เผระเก็บกิน จนสิ้นเหลือ
 กิ่งก้านอย ไร้ทุน มาจุนเจือ
 ตันไม่เมื่อ คอกเบี้ยชา มาไม่ทัน
 ถุงเงินเยี่ย แบร์บีไซร์ ตันใหญ่นี่
 เลี้ยงชีวี เองได้ ใช้แสร้งสรรค์
 กิ่งนี้เกลี้ยง กิ่งโน้นงอก ออกใบพลัน
 ทุกคืนวัน งามปลดดด ตลอดกาล
 จะใช้จ่าย เท่าไร ไม่มีหมด
 มีทางชด เชยได้ หลายสถาน

จึงจะกิน เปิดໄກ ไปทุกวาร
 กิประมาณ เพียงเสี้ยวไชร์ รายได้ເຊີຍ
 ຖຸນຂອງນ້ອງ ເຈັນທອງນ້ອຍ ຍ່ອມຍ່ອຍຍັນ
 ເນື່ອເທິບກັນ ຮາຍຈ່າຍ ມາກມາຍເສີຍ
 ຈຶ່ງເດືອດວອນ ກາຍຫລັງ ນັ້ງහັນເພີ້ຍ
 ຮູ້ສຶກເຊີຍ ປົດທຶນໄມ່ ໄດ້ງບຸດລົດຍ
 ອາດີນ້ອຍ ຈົງຈໍາ ຄຳພົວ່າ
 ມີເຈັນຕຣາ ສອງສາມພັນ ອຢ່າຫັນຫຸນ
 ດ່ວນໃຊ້ຈ່າຍ ມາກເກີນ ເພດີນລົມຫຸນ
 ຈະຕ້ອງວຸນ ວາຍຄາຍ ເນື່ອປລາຍນີ້ອ
 ຫ້າເກລອມມີ ເຈັນທອງ ສອງສາມຊັ້ງ
 ວັກຮ່ຽວຮ່ວງ ດອກເປີ້ຍຕົ້ນ ດັນນັນທີ່ອ
 ຄົນອມເຈັນ ບໍາຮຸງດຸນ ຮູ້ປຣນປຣືອ
 ເພີຍອື່ນນີ້ອ ສຸຂກາຍ ສນາຍໃຈ
 ຫ້າມີກຮັບພົມ ມາກມາຍ ທລາຍຕ້ານຊັ້ງ
 ເຊີ້ງປະດັງ ຄວາມສຸຂົ ຖຸກສົມໝີ
 ມີເມີນນ້ອຍ ຮູ່ປະຫລວ ອຣທ້ຍ
 ກິນດີນໄກ ໜ້າວັດເຕົ່າ ທີ່ອເຫັນແນວ
 ຄົງໄນ່ມີ ວັນຈຸນ ຖນສຳບາກ
 ເພຣະເຈັນມາກ ຮາຍໄດ້ ມາຫລາຍແກວ
 ເໜືອນນະຂານ ຕັ້ນໃຫຍ່ ກິ່ງຫລາຍແນວ
 ການພຣາວແພຣວ ເບີຍວົງຈີ ຖຸກວົງວັນ
 ນາຍເລັກພັງ "ໄດ້ສົດ ຄໍາວິກິດ
 ເຮັນືັດ ມາກຈົງ ຖຸກສິ່ງສຽບພົບ"

ดีแต่กิน ให้เริงรื่น หวานชื่นมัน
 จึงรับทัณฑ์ ด้วยตะกละ ไก่พะແນງ
 แต่นั้นมา กืออุตส่าห์ พยายาม
 ประพฤติตาม คำเพื่อน เตือนให้แสง
 แม้งานหนัก บากหน้าสู่ สู้เต็มแรง
 อาหารแพง ไม่ยอมเจอ ละเมอ กิน
 เพียงเข้าต้ม เจ็กໄกิ ใช้อ้วโละ
 อญูบันโต๊ะ กีดีสม อารมณ์กิล
 ประหยัดเงิน หนักหนา เป็นอาจิณ
 ประมาณสึ้น เวลา-ห้าหกปี
 เถื่อนฐานะ รายเงินตรา เป็นอาเสี่ย
 "ได้ลูกเมีย ชื่นชม สมศักดิ์ครี
 เพราะความสัตย์ ยืดมั่น ในขันดี
 จึงทวี ความสุข ทุกวันเยย

สัตว์สอพลอ

ขอเล่าเรื่อง โบราณ แต่กากก่อน
พนาคร เกิดยุค ทุกย์สมัย
สิ้นอาหาร น้ำแห้ง ทุกแห่งไป
ค่างร้อนใจ ล้านทั่ว ด้วยกระหาย
จึงท่านท้าว สิงหารา พระยาสัตว์
หัวงำจัด เหดร้อน ให้ผ่อนหาย
เรียกประชุม สัตว์ทุกด้วย แม้วัวควาย
ต่างผันผาย สูตาน ชานพงพี
พอพร้อมกัน จึงครวส คำรัสส่า
องคินทร์ฯ เจ้าฟ้า ในราชี
ทรงพิโตร โกรธเรอา ชาโภก
เราคงมี นาปโตร ใจอนันต์

ขอพวงท่าน ทุกคน จำนำบ้าป
 สารภาพ ความจริง ทุกสิ่งสรรพ
 ใครผิดมาก ก็จงมา บูชาอัญชลี
 เพื่อผ่อนผัน ให้พระเจ้า บรรเทาเดือดร้อน
 จะแรกเริ่ม ด้วยข้าเจ้า มีคราวหนึ่ง
 เคยกัดทึ้ง แกะน้อยใหญ่ ในป่าเหลือง
 ตั้งหลายตัว โดยไม่มีวัว กลัวครัวเปลือง
 นิอว่าเขื่อง เรืองเดชา บำรุง
 อันแกะน้อย มีได้ทำ ข้าช้าจิต
 นับว่าผิด หนักหนา น่าบัดสี
 มาเคี้ยวกิน จนมันดิน สิ้นชีวิตร
 ขอมุนี งประกษา โถงข้าเทอญ
 แฉมนางตรา คนเสียงแกะ หวานอนหลับ
 ข้าก็จับ พาคลง ในคงเป็น
 นีกอุทธ พ่อนกินไส้ ไกสันแนวนนิน
 ริมทางเดิน สู่บุรี ศรีวไลช์
 ข้ามุนี เห็นว่า ข้าผิดมาก
 ทุกคนอยาก ให้เราซึ่ง วิตกษัย
 เราเก็บอม มนตนา ขอลาไป
 ถวายไทย จอมฟ้า บูชาอัญชลี
 แต่ใจข้า ว่าควรฟัง ท่านทั้งหมด
 ไม่พูดปด ใช้ลิ้นเอกสาร สร้างเศกสรร
 แจ้งความผิด ด้วยใจจริง ทุกสิ่งอัน
 ให้ทั่วทั้น จึงค่อยตรี คิดพิจารณ์

จะกล่าวฝ่าย นายสีขา หมายจึงจาก
 จึงก้าวออก จำนรรชา อย่างกล้าหาญ
 ขอเดชะ วรรณค์ ผู้ทรงญาณ
 พระผู้ฝ่า พงชัย สัตว์ทั้งมวล
 พระองค์ทรง รอบคอบ เกินขอบเขต
 ด้วยมีเจตน์ กรุณา จนน่าสรวณ
 ชีวิৎแกะ ไร่ค่า นาทากวน
 นับคำนวน มันคือเหี้ย อันเตี้ยธรรม
 ที่ทรงโปรด ลดเกียรติ มาเหี้ยดช่า
 ด้วยบทา พระคุณพัน จนสันหลาม
 มันตายไป ดังไวรัมด ไปหมดซาน

ควรเป็นความ กรุณา แสนปรานี
 เป็นความชอบ ชิ้งใหญ่ อันไว้ไทย
 อิกหั้งโปรด ปลดทุกข์ ให้สุข
 คนเลี้ยงแกะ เนาคง แนวพงพี
 สิ้นชีวิ เขาอาจไป ในวิมาน
 เราทั้งปวง บควรเมิน สรรเสริญท่าน
 ผู้ก่อการ ดับทุกข์ นำสุขคนตี่
 ด้วยการปฏิค คนถ้อย ให้ม่อຍปราณ
 สู่สathan แคนสวรรค์ ชั้นเทวา
 สัครวทั้งหลาย ได้ฟัง ค่างสาข
 ทุกตัวมุ สอพลอ อย่างพ่อหมา
 จึงจะอกแกลัง แสร้งสรร จำนรรชา
 ค่างวันท่า บารมี สีสะพลัน
 แล้วถึงเวร สัตว์ไฟร ใหญ่อื่นอื่น
 ออกมาเยิน สารภាព นาปมหันต์
 ส่วนไทยหนัก มิควร ค่วนผ่านกัน
 คำบิดผัน ของจึงจาก กลับกลอกดี
 ให้กล้ายเป็น คุณงาม ความวิเศษ
 สัครวเรืองเชช ไกลผิด วิศิษฐ์ครี
 ทั้งช้างสาร เสือดาว ช้างพงพี
 แม้หมาหมี เกียรติล้ำยอง บต้องทันท์
 ในที่สุด ถึงนายลา มหาเซ่อ
 มาเยินเทอ ท่ามกลาง อย่างน่าขัน
 แจ้งบ้าปเก่า ที่มีชอบ ประกอบกรรม

ว่ามีวัน หนึ่งเดิน ตามเนินทาง
 เลี้ยวเข้าวัด ผ่านกุฎี ซึ่พระสังฆ
 เหยียบย่าตรง ถนนหฤญา ที่หน้าวัง
 คุณจะอุ่น ห้อมข้า ไปทั่วปราง
 แล้วมีลาง ตามม่น เย็นทั้งตัว
 เกิดลมวิง เวียนศีรษะ แทบจะล้ม
 เพราะความหิว มาระคุณ จึงก้มหัว
 แทะหฤญาพระ สี่ห้าใบ ไร้ความกลัว
 เป็นความช้ำ หรือหาไม่ อย่างไคร่ฟัง
 สัตว์ทั้งปวง ร้องให้ "ไซโอลัน"

จับให้มัน มัดมันมา แมมตราสั้ง
 เปียดเปียนพระ ใช่ของควร ล้วนนำชัง
 ทำให้บัง เกิดเหตุร้าย ในแคนดิน
 เป็นความผิด ร้ายกาจ ที่อาจหาญ
 อวดรังควาน แม้มองค์ สองม์ครองศิล
 หยังในคง พงพี มีไม่กิน
 ควรลากลิ้น บูชาเย้ย ก่อนวันงาย
 ต่างจัดแจง ก่อไฟฟลุ่ง แสงรุ่งโรจน์
 ประภาคไทย เจ้าสา แขวนหน้าหงาย
 อ้อนวอนพื้า ให้บรรเทา เบาระคาย
 แล้วโยนกาย ลาใส่เพลิง เดกิงเขย

หลงเมี่ยน่าแม่

ขอกล่าวถึง กระพากชัย "ไทยนายหนึ่ง
 นามคุณนึง มีเมียรัก งามหนักหนา
 เยาวมาลัย มีเสน่ห์ ทุกเวลา
 เชอว่าก้า ผัวว่าก้า ว่าตามกัน
 ทุกคืนวัน เพียรประนอม อน้อมจิต
 นางทำผิด ก้มเกลี้ยด คิดเดียดฉันท์
 อายากได้ใจ ผัวตามใจ ให้ทุกอัน
 สารพัน หลงเมี่ย เฝ้าเคลือบคลอ
 ครั้นอยู่ม่า วันหนึ่ง จึงนางเมี่ย
 เล่นไฟเสียง หน้าเครา นั่งเฝ้าหอ
 แย้มแม่ผัว คุกคูญญา หึ้งด่าทอ
 นวลละออ เคืองแค้น แผ่นระกำ
 ยามสาขันท์ ผัวกลับมา ภารຍานอก
 ว่าซ้ำซอก ประสาทເອີ້ນ ไม่เป็นสໍາ
 ຖຸກແມ່ດໍາ ต่อหน้าเพื่อน ไม่ເຈືອນງາ
 เชอจบคำ ว่าจำลา สามีໄປ
 คบหนึ่งพัง นั่งปึง ตะถึงคิด
 ໄລ້ມິ່ງມິຕຣ ນວລະຂອງ "ไม່ພ່ອງໄສ
 ຖູນຫວັນຜັວ "ไม່ต້ອງມວ ກລວຜູ້ໄດ
 ເຮົາເປັນໃຫຍ່ ໃນບ້ານ ຂາຍຸສັກຄາ
 ແມ້ຄຸນແມ່ ຫັ້ງສອງ ຂອງນອນພີ
 ກີໄມ້ມີ ອຳນາຈ ວາສນາ

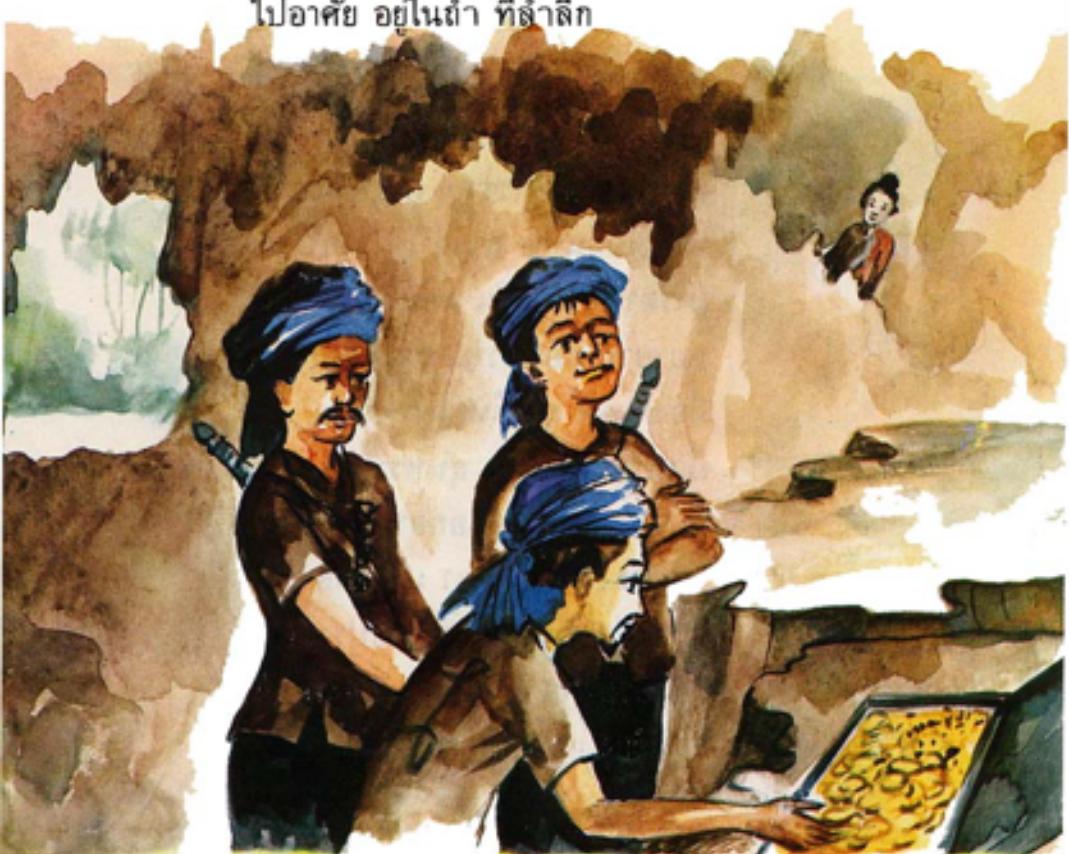
จะมาเหยียบ จมูกเล่น เซ่นนกกา
 ตัวพี่ยา จะไปพัน ให้บรรลัย
 แล้วจวยดาว แต่นางฉุด ให้หยุดยั้ง
 ทุนหัวฟัง เมียมีมีตร พิสมัย
 อาย้ออຈา ผิดท่านอง คลองธรรมไป
 จงแก้ไข ด้วยอุบາຍ แยกคายดี
 เมื่อยังยาม นิทรรดา ราตรีสวัสด
 จงกำจัด แม่กระเต็น ให้เป็นผี
 แบกเดียงไป โายนให้ "ไกลวารี"
 จะไม่มี ครรเห็น เป็นพยาน
 ตะนึงฟัง นั่งยื้ม ริมแก้มปริ
 น้องคำริ น่ารัก สมัครสมาน
 เฉสี่ยวนลาด ปราดคม สมควรการณ์
 จงสำราญ เย็นอุรา เยิดยาใจ
 แต่พี่ยัง เป็นห่วง ดวงไฟปิด
 ยกเดียงผิด กิจอาจ พลากไอกล
 "ไปโคนเดียง" มารดา อรหัย
 ผิดตัวไป นะเจ้า "ไม่เข้าที"
 น้องจะเอา ผ้าหรือป่าน "ไปพันไว"
 ที่ตรงใต้ เดียงของ มารดาพี่
 เป็นเครื่องหมาย ช่วยให้ จำได้ดี
 เพราะเชอมี แม่อึกเดียง นอนเดียงกัน
 นางได้อิน รับชู้ สูเดียงแม่
 ผัวเอาแพร ผูกแสงคง ตั้งแสร้งสรร

มารดาเห็น แต่ทำไก่ "ไม่ให้ทัน
 มุ่งตะบัน มากกิน จนสิ้นพฐ
 หลุงชรา ปัญญาไว ใช้กลศึก
 "ไม่ทันดีก ผูกผ้าใหม่ "ไว้อ่างหู
 ที่เดียงแม่ ของสะใภ "ไม่เอ็นคู
 มันสอนซึ้ง ฉ่าแม่ได้ ใจนกรรจ์
 แล้วนอนรอ คุกคากชาญ ในยามดีก
 เสียงกักกัก เดียงแม่ยาย ยกพยายาม
 โวถูกชาญ ครีสะไภ ใจอาธรรม
 ให้ทุกน้ำท่าน ทุกนั้น พลันถึงตัว
 หวังจะช่า แม่สามี ชีวาม้าย
 ทุกคลื่นช่วย กลับไม่ ใช้แม่ผัว

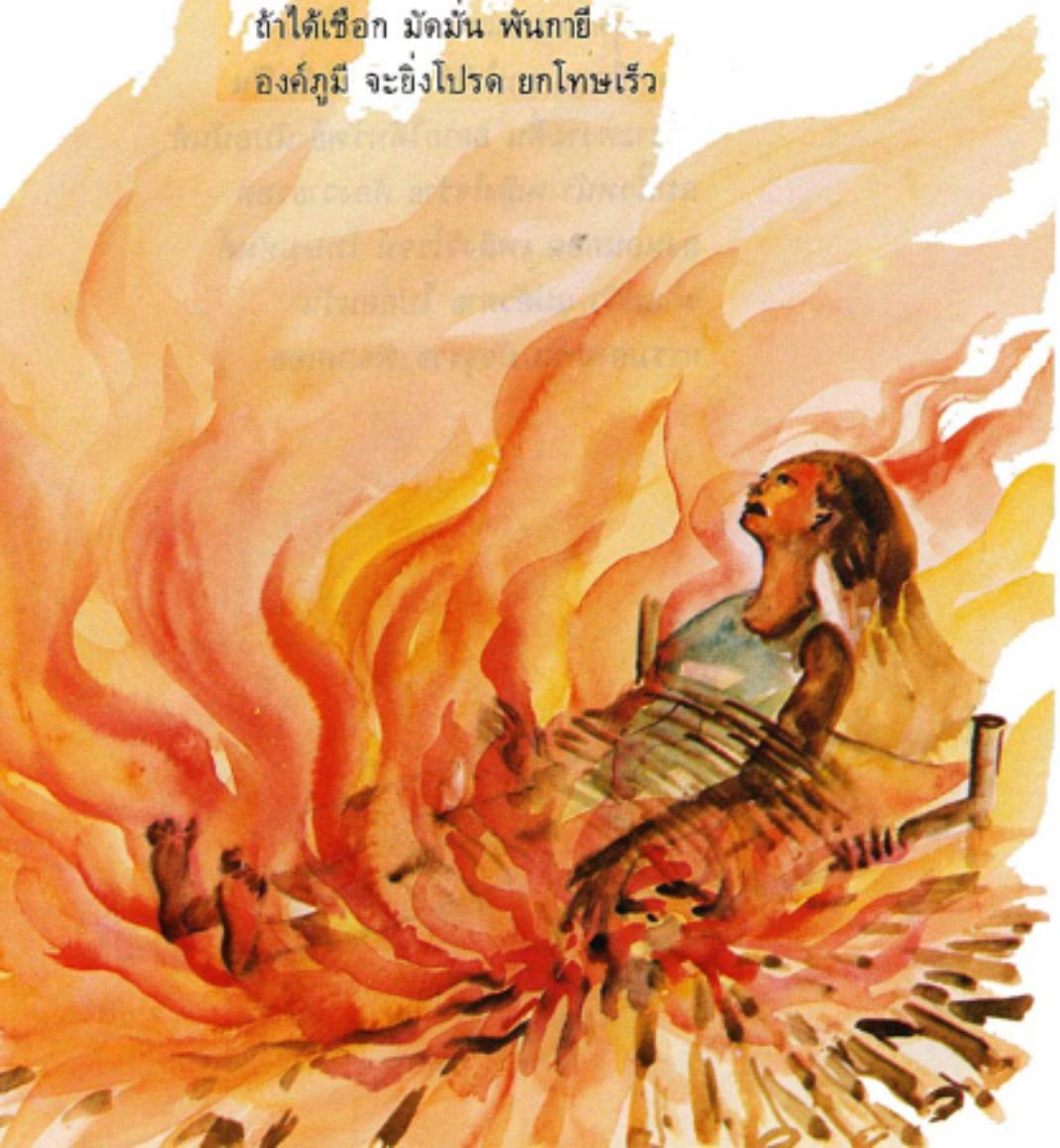
แม่ย้ายตาย เพราะเพลีย น้อนเงียบว
 งไว้หัว แก้ไข ได้ทันกาล
 พอรุ่งเช้า แสงสว่าง กlostang เคหาสัน
 อุกอุนาห์ ตรงคงคา ห่าสนาณ
 เห็นมารดา เดินลงมา หน้าเบิกบาน
 กื่นฉาน ตกตะลึง อันพึงกลัว
 เมียกระซิบ ໂຮໝ່ แม่ตายแล้ว
 ไอผัวแก้ว ต้มเรา หรือเจ้ารัว
 แม่สามี ໄຍກະເລັນ เป็นแม่ตัว
 เရາມານິວ ຄະນຶງຕົ້ນ ສັນທັງອືນ
 ຄະນຶງຟັງ ຈຶ່ງວ່າ ໜາມີໄດ້
 ຄວາມຜົດໃຫ້ຮ້າ ແມ່ນອອງຮັກ ກົယາກືຟິນ
 ຕ້າຍຄວາມມີດ ໃນເວລາ ຄຣາຄໍາຄືນ
 ເຕີຍມີຄືນ ຜ້າແພຣ ແນ່ທີເດືອງ
 ພຶກລໍາພັບ ປະສບມືອ ຈຶ່ງຮື້ອຍກ
 ເຕະເສື່ອກ ຜ່ານັ້າທ່ານ ໄທມພຣມເຊິ່ວ
 ເປັນຄວາມສັດຍ ແຫ່ຍິ່ງ ຈົງຈົງເຊິ່ວ
 ອູ່ຢູ່ຈຸນເຊິ່ວ ໂກຮັກ ຖູນຫັວເມີຍ
 ກົງຢູ່ຢາຍືນ ຈຶ່ງວ່າ ຮ້າຄືນນີ້
 ພຸລາດອີກທີ ເຂອະຫ຾ໃຫ້ຮ້າ ຈະໄປເສີຍ
 ເຂີຍສູບາຍ ກອດໝານ ໄທ້ອ່ອນເພີ້ຍ
 ຈົງເຄົ້າເຄີ້ຍ ແຕ່ຜ້າທ່ານ ຂມສຽງ
 ນຶ່ງກlostang ສອງຜັວເມີຍ ວັງເງິຍລຸກ
 ຕ່າງຄົນປຸລຸກ ກັນອອກມາ ບັນສອນ

ยกเตียงแม่ มุ่งหมาย ให้วายปราช
 คิดเพาผลาญ ด้วยเพลิง เชิงตะกอน
 นารครทื่น แค่แกสัง แสร้งทำหลับ
 ไม่นยั้น นอนนิ่ง ดังสิงขร
 คุใจลูก ทรพี กลีบ
 ต่างช่วยข้อน ชูเตียงวาง กถางมรรค
 แล้วครรไล ไปหา พฤกษาดุ้น
 ผัวเมียวุ่น เก็บกิ่งไม้ ไกสุกห่า
 ทั้งใหญ่น้อย นอกทาง หว่างพนา
 หญิงชรา ได้ที่ รับหนีเพล้น
 ไปอาศัย ออยในถ้า ที่สำคัญ

ยามกลางดึก ใจเคยพา กันมาสร้าง
 แบ่งปันส่วน เงินตรา ทั่วหน้ากัน
 คราตะวัน แสงทอง ส่องแคนดิน
 ขอถ่าวฝ่าย นายคานึง กับเมียรัก
 ไปหนึ่งพัก แล้วกลับมา ภูผาทิน
 จุดไฟเผา ให้แม่ตาย วายชีวิน
 เสร็จพยายาม กลับบ้าน สถานเรือน
 มารดาเข่า เข้าครู่ จากคุหা
 พร้อมเงินตรา อุ่นให้ญี่ หาไดเหมือน
 ทั้งเพชรนิล จินดาแท้ ไม่แซเชื่อน
 กลับมาเรือน บ้านเก่า เนาตามเคย
 ลูกหั้งสอง มองเห็นเพชร เม็ดโตใหญ่
 ยิ่มละไม สอพลอ ไม่ร่อเฉย
 อายากิอิไทย โกรธลูก ผูกใจเฉย
 พลงเอื้อนเอี่ย สามว่าไได จากไหนมา
 มารดาฟัง คั่งแค้น แสนฉลาด
 พยานบาท ตอบความ ตามภาษา
 มีองค์เทพ สักดิใน ไพรพนา
 เป็นเจ้าป่า ใจบุญ สุนทรการ
 ล้าโครงยูก เพลิงคลอกตาย วายชีวิต
 พระทรงฤทธิ์ กรุณา มหาศาล
 จะชุบชีพ คืนหาย จากร้ายปราณ
 แล้วประทาน เพชรทอง กองพะเนิน
 จงดูเยี่ยง แม่นี้ ซึ้งรัก

ถ้าไคร่จัก รายเงินตรา น่าสวรรเสริญ
 ต้องยอมตาย ตัวยังพระเพลิง เยกิงเกิน
 รุ่งเช้าเดิน กลับได้ ในทันที
 ข้อสำคัญ ต้องทนร้อน นอนให้นิ่ง
 อย่าไหวติง หลุกหลิก หรือผลิกหนี
 ถ้าได้เชือก มัดมั่น พันก้าย
 องค์ภูมิ จะอิ่งโปรด ยกโภชเริ่ว

ค่ำวันนั้น ยุวดี ครีสະໄກ
 กำชับให้ สามี มิลีมเหลา
 เอาเชือกผูก พันทั้งตัว หัวจึงเอว
 แล้วไฟเปลว เผาทั้งเตียง เมื่องเมื่อคืน
 อนิจจา ความละไมบ โลภมนุษย์
 บัตต์สุด ยกหนักหนา สุดฝ่าฝืน
 หลงเชือกlost ทนให้ເສືອ เป็นເຫຼືອພິນ
 เพราะความดິນ ອຍາກໄດ້ກຮັບຍ ນັບອັນຕີ
 ສມນ້າහັນ້າ ທູັງໃຈຮ້າຍ ຕ້ອງວາຍວອດ
 ຄົງອອນກອດ ເພສິງວິໂຈນ ໂກຊມທັນທີ
 ມ່າແມ່ຜົວ ແມ່ດ້ວຍຕາຍ ໄປກ່ອນວັນ
 ກຽມຕາມທັນ ມັຈຈຸຮາຊ ພິມາຕເອຍ

ເລີ່ມແຮ່ແປຣະາດຸ

ຂອຍອັນກລ່າວ ລາວເຮື່ອງ ແຕ່ເບື້ອງກ່ອນ
 ໃນເນັດ ມີເສີມ ເສີມ ເສີມ
 ເນາເຄຫາສົນ ຍ່ານສຄານ ສະພານແດງ
 ເພີຍາພິກແພດ ແປລົງແປຣ ເປີ່ຍິນແຮ່ເຈາ
 ໄທັກລັບກລາຍ ເປັນທອງ ຜ່ອງອ່ານ
 ພາຍານ ຢລາຍປີ ມີແຕ່ເຫດວ
 ທຣັພຍີທີ່ຈ່າຍ ຫ້າໄດ້ຮັມ ຄົງທ່ວມເຂວ
 ແມ່ນອັນທັງເໝວ ໄຮັດ່າ ບັນຖາວັນ
 ເພາວມາລົມ ເມື່ອສາວ ເວົ້ວອັນຈິຕ
 ສຸດຈະຄິດ ທັກໜ້ານ ຄວາມກະຮະສັນ
 ຂອງສາມີ ເຮື່ອງແປຣະາດຸ ອານາຄອຣິນ
 ວິ່ງຈົວລີ ໄປປະກາຫາ ປີດາເຊອ
 ຄຸນພ່ອພັ້ນ ຕັ້ງສົດ ດ້ວຍໃຈ
 ໂດຍຮອບຄອນ ຮູ້ຮະວັງ ໄນພັດັ່ງແພດ
 ແລ້ວຕອນວ່າ ດັກກຳຕັ້ງ ຍັງລະເມອ
 ແມ່ນອັນໄຟ້ເພື່ອ ໄນຄວ່າມໜ້າ ຕ້ອງຄາມໃຈ
 ປຸລ່ອຍໃຫ້ເປັນ ໜ້າທີ່ ປີດາເຊີດ
 ແມ່ງການເນີດ ອຍ່າເຄຣາໝອງ ຈົງຜ່ອງໃສ
 ອັນຫນາມຍອກ ລອງຫນາມບ່າງ ຕຽບເຫັນໄປ
 ອົບທັຍ ອຍ່າກັດຂວາງ ທາງດໍາເນີນ
 ແລ້ວໃຫ້ຫາ ສູກເງິຍ ມາເຫັນ
 ພັກຄາມ ຮ້າພັນ ແລ້ວສຽງເສີມ

ว่าเห็นชอบ ตามคำ ร่าเหลือเกิน
 ทั้งเมือง คนกีรัก สมมติการ
 เรื่องเล่นแร่ แปรธาตุ สะอาดจิต
 มันเป็นวิท ยาค农业科技 มาตรฐาน
 พอก็อยาก ลองผสม นานนาน
 แต่ร่าคาญ ที่ยังขาด เพียงบทเดียว
 วัดอุนี หายาก สำนาญนัก
 ถ้าสูกรัก ช่วยพ่อ บ่อเหลียว
 คงสำเร็จ เด็คยิ่ง จริงจริงเจียว
 ไม่เสียเที่ยว ศันคว้า นานนานปี
 สิ่งนั้นคือ นวลดีบดอง ละของผง
 ต้องผง บูดมัน ขมันเข้มี

แสนล้ำบาก ใช่ว่าได้ มาก่ายพรี
 ลูกช่วยที่ คงได้สม อารมณ์เรา
 แต่นั่นมา ลูกเขย ไม่เลยอมะ
 ทุกบนนะ ปฐกตันกสัวย ด้วยความเบลา
 ตัดใบคง หวังละอง ล้ำยองเยา
 ลงนั่งเจ้า ขุดใส่โถ ขาวให้เรียง
 ฝ้ายภรรยา เสียดายกสัวย ที่สวยสด
 หั้งหวานรส เจอวิไล ไครกส้าเมียง
 ส่งคนขาย ตลาดไกส และไกส์เดียง
 ผัวไม่เมียง มองราดา น้ำว้าเลย
 รวมรวมได้ นวลใบคง สองปีเศษ
 ก็เข้าเขต ตามอัตรา ไม่ช้าเฉย
 รับนำมา ให้มีดา ภรรยาเชย
 แล้วหวานเอย ให้เงินแร่ แปรธาตุลง
 คุณเพ้อฟัง นั่งยืน กระหยิมจิต
 "ได้ดังคิด ซึ่นชุม อารมณ์สมอง
 เรียกธิดา ออกมาไว สมใจปอง
 ให้น้ำทอง ออกมา บช้าที
 เป็นถุงถุง วางเรียง อยู่เคียงหัดย
 บางถุงคัด ส้วนแท่งทอง ผ่องฉวี
 เศรษฐีแสง ไม่รู้แจ้ง แห่งคดี
 ว่าเงินมี มาได้ อย่างไรกัน
 ท่านบิดา จึงว่า นีค่ากสัวย
 เมียเจ้าช่วย เก็บกำไร ได้ครบสรรพ

ทั้งใบตอง ที่ขายได้ ไปอนันต์
 ทุกคืนวัน รวมได้ เป็นกำยกอง
 โอลูกรัก จงจำ คำพ่อว่า
 อ่ายไกรรา เศื่องระคง ให้หมายหมอง
 อันเล่นแร่ แปรชาดุย้าย ให้กลายทอง
 ส่วนเป็นของ หลวงคนໄง โววาชา
 ไม่มีใคร เคยทำได้ ในโลกนี้
 ทฤษฎี ผิดหลัก มา กหนึกหนา
 ชาดุตะก้าว ชัวศักดิ หนักสุชา
 จะแปรมา เป็นสุวรรณ ได้ฉันได
 ต่อนี้ไป จงเพียรขอบ ประกอบกิจ
 การพาณิชย อย่าบิดเบี้ยง เลียงไถล

เราเป็นคน ใช้สมอง ครองเรวไว
ห้าสังสัย ตามผู้รู้เชี่ยวชาญ
อันปวงประชัญ ราชครู ท่านรู้หลัก
ประเสริฐนัก แสนนลاد มาตรฐาน
สิบปากกว่า "ไม่เท่าตา เห็นข้านาย
จะทำการ สิ่งใด จงใคร่ครวญ
เพิ่งพินิจ พิศณัด ให้ชัดแน่
ห้ามิตแก้ ให้ถีพลัน เร่งหันหวาน
ประกอบกรรม ดีจริง สิ่งทั้งมวล
จะสุขล้วน ทุกทิว ราตรีเมย"

รัฐบัญญัติ ใจเดียวที่การค้าสิน
ทรัพย์น้ำดื่ม หันมาเพื่ออาชีว ลุกขัมภีร์ไทยแลนด์ โปรดักส์ จำกัด